

B.

I. Forelæsninger ved Kiøbenhavns
Universitet og det pædagogiske Se-
minarium i Vintersemestret 1808=
1809.

A. Ved Universitetet.

I. Theologiske.

C. F. Hornemann, Theol. Dr. & Prof. P. D.
forklarer Brevet til Ebræerne; undersøger de ældre
græske Philosophers Meeninger om Gud og Reli-
gionsfager, og viser deels den christelige Læres
Overeensstemmelse med, deels dens Fortrin for
hine; giennemgaaer de Steder af det gamle Testa-
ment, som findes i det nye Testaments Breve.

J. Mønter, Theol. Dr. & P. P. D. Biskop
over Siællands Stift og Ordensbiskop, foredrager
Pastoraltheologien og Indledningen til det nye Te-
stament.

P. E. Müller, Theol. & Philos. Dr. Theol. P. P. D. læser over den naturlige Theologie; den sidste Deel af den dogmatiske Theologie; den første Deel af den christelige Moral; holder Examinatorier over det Læste.

Mag. B. Thorslacius, Prof. L. L. P. D. forklarer Pauli Brev til Romerne; holder Examinatorier.

J. Møller, Theol. P. P. E. foredrager den christelige Kirkehistorie fra Begyndelsen af, efter Munscher; den første Bog af Psalmerne, efter en forudskiftet kort Indledning til Hebræernes Iyriske Poesie; holder Examinatorier over det Læste.

2. Juridiske.

J. F. W. Schlegel, J. U. D. & Prof. P. D. giennemgaaer den dansk, norske Personernes Ret; den absolute Naturret; holder skriftlige Øvelser og Examinatorier.

J. L. Hurtigkarl, J. U. P. P. D. læser over den romerske Ret i Tingen; den dansk, norske Proces; holder Examinatorier.

C. Brorson, J. U. P. P. E. foredrager den dansk, norske Criminalret; den extraordinære og criminelle Proces efter Fædrelandets Love; anstiller Examinatorier.

M. H. Bornemann, J. U. P. P. E. foredrager den almindelige Statsret, den dansk, nor-

ste Tingenes middelbare Ret; holder Examinatorier.

C. J. Møller, Høiesterets Secretair og Adjunct ved det juridiske Facultet, forklarer den umiddelbare Tingenes Ret efter Fædrenelandets Love; den romerske Personernes Ret; den almindelige og europæiske Folkeret; holder theoretiske og practiske Øvelser og Examinatorier.

3. Medicinske.

F. L. Bang, P. Med. P. D. læser over den specielle Therapie, og særdeles Sygdomstilfælde i Forbindelse med denne Lære.

J. E. Saxtorph, Med. Dr. & P. P. D. Chirurg. & Art. Obstetr. over de kolde Hævelses Chirurgie efter Callisens System; foredrager Fødselsvidenskaben og viser Fødselsoperationerne paa Phantomet.

D. H. Mynster, M. D. & P. P. E. foredrager den practiske Medicin ved de Syges Senge i det Kongel. Frederiks Hospital; den specielle Pharmacologie.

J. D. Herholdt, M. D. & P. P. E. fremsetter de almindelige Begyndelsesgrunde af Physiologien.

M. Skjelderup, M. D. & P. P. E. læser over Syndesmologien, Myologien og Neurologien;

de øvrige Dele af Anatomien; det vegetative Livs Physiologie og de anatomiske Dissectioner.

4. Philosophiske.

Mag. A. Kall, Hist. P. P. D. gjør sine Tilhørere bekendte med de Bøger, som tiene til at bringe Kundskab om Fædrelandets Historie; gennemgaaer den ældre danske Historie.

L. Bugge, Math. & Astron. P. P. D. foredrager den mathematiske Geographie; den sphæriske og theoretiske Astronomie; anstiller Examinatorier; tilbyder sin Veiledning i at gennemgaae en eller anden Deel af den rene eller anvendte Mathematik.

Mag. N. E. Kall, L. L. D. D. P. P. D. læser over det arabiske Sprog; forklarer Micha, Mahum og Habakuk.

M. J. Wöldike, Prof. Math. P. D. fremsetter Begyndelsesgrundene af Algebra; foredrager den rene Mathematik efter Råsners Compendium; anstiller Examinatorier; tilbyder sin Veiledning i en eller anden Deel af Mathematiken.

J. Wolf, Prof. Math. P. D. foredrager Arithmetiken og Algebra; den theoretiske Geometrie og den plane Trigonometrie, efter Karstens's Compendium; anstiller Examinatorier; tilbyder sin Veiledning i Begyndelsesgrundene af den høiere Mathematik.

Mag. J. Kierulf, Hist. & Geogr. P. P. O. foredrager Statistikkens Propædie efter Büsching; den nyere Fædrelandets Historie fra Calmarunionen; Fædrelandets Statistik.

G. Wad, Hist. Nat. P. P. O. læser over Zoologien, efter Cuvier; Oryctognosien, efter Werner.

Dr. N. Treschow, Philos. P. P. O. fortsætter sine Forelæsninger over Philosophiens Historie efter den neoplatoniske Skoles Tid; foredrager Logikken, efter en Propædie til Philosophien; den moralske og borgerlige Philosophies almindelige Grundsatninger; anstiller Examinatorier over Logikken.

Mag. B. Thorslacius, Prof. L. L. O. oplyser paa Latin de romerske Antiquiteter, efter Meyer; forklarer Cicero's 7de Tale mod Verres; tilbyder sin Veiledning i at giennemgaae en eller anden udvalgt Deel af den classiske Philologie.

M. N. Schow, Archæol. Prof. P. E. giver Anviisning til den græske og romerske Mythologie; giennemgaaer de skønne Kunstværkers Historie hos Oldtidens cultiverede Folkeslag.

Mag. N. Nyerup, Prof. Hist. Lit. & Bibl. Univ. læser over nogle Stykker af Middelalderens Litterærhistorie.

Mag. G. Wegtrup, Decon. P. E. læser over Kvægavlen og Landbruget; tilbyder sin Veiledning i de øvrige til hans Fag henhørende Discipliner.

Th. Bruun, Prof. Ling. Angl. foredrager Reglerne for det engelske Sprog; anstiller skriftlige Øvelser.

Mag. L. Engelstoft, Hist. & Geogr. P. E. gennemgaaer de vigtigste Momenter af den romerske Historie indtil det vestlige Keiserdoms Undergang.

P. E. Müller, Theol. & Philos. Dr. Theol. P. P. D. foredrager Moralen; anstiller Examinatorier.

Sverdrup, G. L. P. E. forklarer Æschinis Tale mod Ctesiphon; Pindars Ode; foredrager den græske Litteraturs Encyclopædie.

Mag. H. E. Ørsted, Prof. Phys. P. E. læser over Apothekerkonsten; foredrager Begyndelsesgrundene af Experimentalphysiken; anstiller Examinatorier. Han tilbyder sin Veiledning i fuldstændigere at gennemgaae og med Experimenter at oplyse denne Videnskab, eller og den saa kaldte physiske Chemie.

Mag. E. C. Werlauff, Secretær ved det Kongel. Bibl. gennemgaaer Norges ældre Historie.

B. Ved Seminariet.

D. G. Moldenhawer, Seminariets Director, anstiller Øvelser med Alumnene i den anden Klasse, og veileder deres Privatstudium.

J. Wolff, Inspector i den mathematiske Klasse, giver Anviisning i Methoden at foredrage Bogstavregningen baade for Begyndere, og dem, der have gjort større Fremgang; veileder Alumnernes egne Ovelser.

G. Wad, Inspector i den physiske Klasse, fremsætter Reglerne for den naturhistoriske Underviisning i Skolerne, og veileder Alumnernes Ovelser i rigtigheden at bestemme og beskrive Fossilierne.

K. L. Rahbek, Prof. og Inspector i den danske Klasse, veileder Alumnernes Ovelser i det skriftlige Foredrag; tilbyder at gennemgaae en eller anden Deel af den ham overdragne Disciplin.

L. C. Sander, forsætter sine Forelæsninger over Klopstocks udvalgte Oder i chronologisk Orden; anstiller Stiilsvelser i det tyske Sprog; foredrager Pædagogiken, efter Niemeyer; holder Declamere : Ovelser; gennemgaaer det tyske Sprogs Grammatik for de mere Øvede, og giver Anviisning til at tale og skrive det smukt.

Lh. Bruun, Prof. & Lect. Sem. forklarer det franske og engelske Sprogs Grammatik, og veileder Alumnernes egne Ovelser i, rigtigheden at skrive og tale disse Sprog.

B. Thorlacius, P. L. L. D. gennemgaaer critisk Alumnernes latinske Udarbejdelser; veileder

Philologerne i at fortolke Cicero's agrariske Taler og udvalgte græske Hymner; læser over Mythologien og de græske Antiquiteter.

G. Sverdrup, G. L. P. og Inspector i den historiske Klasse, fremsætter Reglerne for Historiens Foredrag i Skolerne; tilbyder sin Veiledning i at forklare Thucydide.

II. Academiske Examina.

I. Examen Artium.

Til Examen Artium i dette Efteraar vare 100 Dimittender anmeldte, nemlig 58 fra de offentlige lærde Skoler og 42 Privatister; dog indfandt sig ifkun 85, nemlig 45 fra de offentlige Skoler og 41 Privatdimiterede, da 1 imidlertid var død, 1 bleven syg, 3 havde forandret deres Beslutning, denne Gang at indstille sig til Examen, 1 var bleven Militær og 8 fra Christiania og Christiansands Cathedralskoler vare ved Overfartens Ulykkerhed blevene forhindrede i at ankomme saa tidligen. De Anmeldte bleve, i Overeensstemmelse med Forord. 22 Marts 1805, fordeelte under 4 Examensdeputationer, saaledes, som højskolede Tabeller A. B. C.

D. vise; dog med den Forskiæl, at Navnene paa de Udeblevne eller ikke Antagne her ere forbigaaede.

Examen med de tilfædeværende Candidater begyndte Torsdagen den 20 October, og fortsattes, paa den i Forord. §. 11 + 18 foreskrevne Maade, skriftlig og mundtlig til Mandagen den 31 s. M.

Den Deputation, hvis Medlemmer nævnes paa den med Lit. B. betegnede Liste, havde Directionen for denne Gang overdraget at opgive Pensum og Themata til de skriftlige Udarbeidelser. Disse Opgaver vare for de forskjellige Rubriker følgende:

1. I M o d e r s m a a l e t.

Hvori bestaaer sand Fædrelandskiærlighed, og hvorfor har denne Dyd været saa agtet hos alle Nationer?

2. Oversættelse af Latin paa Dansk.

(Af Hemsterhusii Orat. de linguæ græcæ præstantia p. 62.)

Antiquissimis temporibus, etsi veteris memoriæ perobscura supersint vestigia, constat, primos Græciæ incolas mutuis vexatos latrociniis variisque bellorum æstibus a) jactatos, nullis certis in sedibus mansisse; quum enim foecunda sobole genus humanum sese per omnes terrarum oras diffunderet, novi advenæ, læta locorum fertilitate

a) bellorum æstus Strids-krøgligheder.

allecti, veteres colonos expellebant; itaque ad vim aliorum arcendam postquam usus eos excuisset, in bellica laude, rudi quidem & nullis disciplinæ militaris legibus exactâ, ac robore corporis spei summam habebant positam: quomobrem hos etiam sibi duces deligere moris erat, quos decora magni corporis & validis robusti membris species ante alios commendabat. Verum simul atque compertum fuit, quantum in administrandis rebus animi virtus valeret, statim in his ipsis infantis ævi incunabulis *b)* consilio & prudentiæ præcipuos honores attribuerunt.

b) incunabula *Bugge*, Begyndelse.

3. Oversættelse af Dansk paa Latin.

Det er uden Tvivl en herlig Indretning og Skik, vi have Forsædrene at takke for, at den studerende Ungdom tidligst næres ved de græske og latinske Skribenteres Læsning, som ved en sund og kraftig *a)* Føde. Da Barbariets *b)* Taaage, efter en lang Nat, var adspredt og en lysere Dag begyndte at fremstikke, fandtes der strax Mænd af udmærket

a) kraftig *succulentus succi plenus*

b) Barbarie *barbaries*

Enille c) og Forstand, som næsten ene beffiesti-
 gede sig med Alderdommens Studium og derpaa
 opofrede d) al deres Tid og Glid. Da disse næsten
 overalt i Alderdommens Værker opdagede Gnister
 e) af den hellige Ild, vi kalde Genie, og sandt, at
 et fribaarent Menneske værdige Kunstler og Viden-
 skaber af de Gamle ikke alene vare opfundne men
 ogsaa bragte til en høi Grad af Fuldkommenhed,
 troede de, at man af disse Kilder burde øse al
 Aandsdannelse f), al grundig g) Kundskab, Wiis-
 doms og Klogskabs Regler, og, hvad der endnu er
 meget vigtigere, Monster for et vel indrettet Liv.
 Videnskaberne have heller ikke befundet sig ilde,
 saalænge man har fulgt denne Forsædrenes Grund-
 sætning h), og med dem troet, at det var bedre at
 lære Meget end mange Ting.

c) Enille ingenium

d) opofre impendere

e) Gnist scintilla

f) Aandsdannelse ingenii cultus

g) grundig solidus

h) Grundsatning sententia

4. Oversættelse af Dansk paa Tydsk.

Næst Grækerne tilkommer Romerne en ærefuld Rang i Oldtidens *a)* lærde Historie, da denne Nation er ikke mindre mærkværdig ved dens videnskabelige, end ved dens politiske Foretagender *b)* og Fortienester. Vist nok *c)* vare den romerske Republiks første Tider for frigeriske, og dens herskende Smag for meget Erobring til at *d)* den skulde have tilstaaet. Fredens Kunster fortrinlig Rolighed og Opkomst *e)*. Men i den følgende Tid, da Sikkerhed, Magt og Overflødighed var blevet en Frugt af disse Krige; da Romerne selv ved deres Erobring af fremmede Lande fik Leilighed til nærmere at lære at kiende Videnskaberne; da i Særdeleshed *f)* deres Omgang med Grækerne blev større, og deres Bekjendtskab med græske Konst- og Smags- Værker følgerig almindeligere; saa fik de ogsaa Kiær-

a) Oldtiden, das Alterthum

b) Foretagende, die Unternehmung

c) vist nok, freilich

d) for meget — til at, zu sehr — als da

e) Opkomst, die Aufnahme,

f) i Særdeleshed, besonders

lighed g) for Videnskaberne, uddannede h) deres Sprog stedse meer, efterlignede i) Grækerne's bedste Skribenter med udmærket Held k), og leverede nu selv Mesterstykker i Veltalenheden, Digtetkunsten og Historien.

g) faae Kiærlighed for, lieb gewinnen

h) uddanne, ausbilden

i) efterligne, nachahmen

k) Held, der Erfolg, das Glück

5. Oversættelse af Dansk paa Fransk.

(Efter Montesquieu Considerations sur la grandeur &c. des Romains ch. xxiii.)

En Bygmeister a) ved Navn Callinicus, der var kommen fra Syrien til Constantinopel, opfandt en Sammensætning af en brændbar Materie b), som man udblæste c) igiennem et Rør d), og som var saadan, at Vand og alt det, der stuf-

a) architecte

b) matiere inflammable

c) souffler

d) tuyaux

fer e) sædvanlig I'd, snarere forøgede dens Hestighed f). Grækerne, som vare i Besiddelse deraf, brugte den i flere Aarhundrede til at opbrænde alle deres Fienders Flaader, især g) Arabernes, som kom fra Afrika og Syrien, for at angribe dem i Constantinopel selv.

e) eteindre.

f) la violence.

g) surtout.

6. I Religionen.

a) Af den kristelige Religionslære.

1) Hvad lærer Skriften om Guds Wiisdom, og hvad Trøst kan Menneskene finde i Overbeviisningen om samme?

2) Hvad Værd har den sildige Bedring? Kan den ubetinget enten forkastes eller anbefales?

b) Af den bibelske Historie.

En kort Fortælling om det Vigtigste af Salomons Regiering, og den Forandring, det jødiske Rige undergik ved hans Død.

7. I Historien.

a) Af den ældre.

1) Quomodo & quo successu principatum Græciæ affectavit Philippus, Macedoniæ Rex?

Universit. og Skole-Annaler 1808 2. B.

M

2) Ex historia romana exponatur bellum primum gallicum.

b) Af den nyere.

1) I hvilken Henseende er Henrik den Fjerdes Regiering i Franckerig mærkværdig?

2) Hvilken Forbindelse fandt Sted mellem Danmark og Engelland fra Svend Tvestiæg til Haardeknuds Død?

8. I Arithmetik og Geometrie.

1) Naar $2\frac{2}{3}$ Tønde koste $3\frac{2}{3}$ Rdlr., hvad koste da $11\frac{1}{3}$ Tønde?

2) At multiplicere følgende Decimalbrøke og Heele med hinanden og bevise Reglerne.

0,0023 4,8723 4, 25

0,39 25 3, 21

3) At bevise, at i en retvinklet Triangel er Kvadratet paa Hypothenusen saa stort som Summen af Kvadratet paa begge Cathederne.

4) Det skal bevise, at tvende Parallelogrammer, som staae paa samme Grundlinie og mellem tvende Paralleler, ere lige store.

I Henseende til Orden og Opsyn forholdtes, i Overensstemmelse med Forordningen, paa samme Maade, som de foregaaende Aaringer. Til at føre det umiddelbare Opsyn under de skriftlige Prøvers Udarbeidelse, vare af de forskjellige Deputationer

valgte følgende Inspektorer: Cand. Theol. og Alumn. Sem. pædag. J. L. Rasmussen; Cand. Theol. og Alumn. Sem. pædag. A. G. Jørgensen; Cand. Theol. Esfendrup; Cand. Theol. Høyer; Cand. Theol. C. P. Røher; Stud. Theol. Clausen; Cand. Theol. S. L. Svendsen og Cand. Theol. Grundtvig.

Af de 86, som havde indstillet sig til den skriftlige Prøve, bleve 3 for denne Gang ikke stædte til den mundtlige Examen, nemlig 1 formedelst Umodenhed og 2 formedelst begangen Forseelse. Af de øvrige 83 vare 45 dimitterede fra offentlige Skoler, 38 fra private Instituter eller af Privatlærere. Fra offentlige Skoler vare dimitterede

Kiøbenhavn	5
Herlufsholm	5
Odense	5
Christiania	1
Slagelse	4
Roeskilde	1
Frederiksborg	1
Helsingør	2
Horsens	5
Aalborg	4
Aarhus	9
Viborg	2
Randers	2
Ribe	1

Privatdimitterede vare:

fra Schouboes Institut	8
fra Borgerdydsskolen	2
fra Brendstrup & Westens Institut	3
af Privatlærere dimitterede	25

Blandt fornævnte 83 Candidater havde 4 ikke angivet Græsk, 30 ikke Hebraisk, 9 ikke Arithmetik, 10 ikke Geometrie a). Udfaldet af de denne Gang blandt academiske Borgere optagne Dimittenders samtlige Examenprøver erfares af højskiede Censurlister (A. B. C. D.), hvoraf Resultaterne til lettere Oversigt ere samlede i vedskiede Tabel A. Det viser sig deraf, at af 943 Characterer faldt 679 paa de tre første Klasser (Ug. Mg. G.) og 264 paa de sidste (Tg. Maad. Slet); og at Rubriken Godt af dem alle er den meest talrige. Af de samtlige Dimittender, som indstillede sig saavel til de mundtlige som skriftlige Prøver, udmærkedes, i Overensstemmelse med Forordningens § 24, i første Klasse: Johannes Hansteen fra Christiania Cathedralskole, hvilken tildeeldes Uni-

a) nemlig fra Horsens og Slagelse Skoler; ved den første havde Underviisningen i Mathematiken ikke kunnet fortsættes formedelst Overlærer Lunds Sygdom; ved den sidste bestaar endnu den gamle Skoleindretning, og Underviisning i Mathematik er folgeligen ikke der indført.

E x a m e n A r t i u m

ved Kiøbenhavn's Universitet i October 1808.

Vir. A.

Examensdeputation.

Rector Magnificus Doctor og Professor Møller.

Professor Wolf.

Professor Rahbek.

Professor Thorlacius.

Examens Characterer:

Examinander.	Hvorfra og af hvem demitterede.	Dansk Stil.	Latin.	Lat. Stil.	Græsk.	Hebraisk.	Endst.		Fransk.		Religion.	Geographie.	Historie.	Arithmetik.	Geometrie.
							Overførelse af Dansk paa Endst.	Overførelse af Endst paa Dansk.	Overførelse af Dansk paa Fransk.	Overførelse af Fransk paa Dansk.					
1. Amberg, Lauritz Christian . . .	Schouboes Institut	udm. godt.	udm. godt.	udm. godt.	udm. godt.	meg. godt.	udm. godt.	— —	udm. godt.	— —	udm. godt.	meg. godt.	meg. godt.	meg. godt.	udm. godt.
2. Andersen, Niels Frid. Herslow . . .	Borgerdydskolen	meg. godt.	meg. godt.	godt.	udm. godt.	— —	godt.	— —	tem. godt.	— —	godt.	meg. godt.	meg. godt.	udm. godt.	udm. godt.
3. Bay, Rudolph	Schouboes Institut	godt.	tem. godt.	godt.	meg. godt.	godt.	godt.	— —	meg. godt.	— —	godt.	godt.	godt.	godt.	udm. godt.
4. Bierg, Johannes Wilhelm . . .	Privat. fra Kiøbenhavn, dimitt. af P. N. Weldike, Cand. Theologie.	godt.	godt.	maadelig.	meg. godt.	— —	tem. godt.	— —	tem. godt.	— —	tem. godt.	godt.	godt.	meg. godt.	meg. godt.
5. Bødcher, Andreas Jesper . . .	Privat. fra Kiøbenhavn, dimitt. af P. N. Weldike, Cand. Theologie.	tem. godt.	tem. godt.	tem. godt.	meg. godt.	— —	tem. godt.	— —	maadelig.	— —	godt.	godt.	tem. godt.	godt.	tem. godt.
6. Dichman, Wilhelm Rudolph . . .	Kiøbenh. Cathedralsskole	meg. godt.	meg. godt.	meg. godt.	udm. godt.	meg. godt.	meg. godt.	— —	udm. godt.	— —	meg. godt.	meg. godt.	meg. godt.	meg. godt.	meg. godt.
7. Fabricius, Friderich	Kiøbenh. Cathedralsskole	meg. godt.	godt.	maadelig.	godt.	meg. godt.	maadelig.	— —	maadelig.	— —	meg. godt.	tem. godt.	godt.	meg. godt.	udm. godt.
8. Goldt, Peter Johannes	Privat. fra Kiøbenhavn, dimitt. af N. W. Dorph, Cand. T. et Alum. Cem. pæd.	meg. godt.	tem. godt.	tem. godt.	maadelig.	— —	tem. godt.	— —	godt.	— —	godt.	maadelig.	maadelig.	maadelig.	meg. godt.
9. Hansteen, Niels Puanne	Kiøbenh. Cathedralsskole	meg. godt.	meg. godt.	godt.	meg. godt.	godt.	meg. godt.	— —	godt.	— —	meg. godt.	meg. godt.	meg. godt.	godt.	meg. godt.
10. Hauch, Johannes Carl	Schouboes Institut	udm. godt.	meg. godt.	meg. godt.	meg. godt.	— —	udm. godt.	— —	meg. godt.	— —	meg. godt.	udm. godt.	udm. godt.	meg. godt.	udm. godt.
11. Holm, Lars Jess	Borgerdydskolen	meg. godt.	udm. godt.	meg. godt.	udm. godt.	— —	godt.	— —	godt.	— —	meg. godt.	udm. godt.	meg. godt.	godt.	udm. godt.
12. Kahrs, Ditmar	Schouboes Institut	godt.	godt.	godt.	meg. godt.	— —	meg. godt.	— —	meg. godt.	— —	godt.	meg. godt.	meg. godt.	meg. godt.	udm. godt.
13. Krüger, Friderich Konaventura . . .	Privat. fra Kiøbenhavn, dimitt. af P. N. Weldike, Cand. Theologie.	godt.	godt.	godt.	meg. godt.	— —	maadelig.	— —	maadelig.	— —	godt.	godt.	godt.	meg. godt.	udm. godt.
14. Langberg, Egidius Ludvig	Brendstrup's og v. Westens Instit.	meg. godt.	meg. godt.	tem. godt.	meg. godt.	— —	godt.	— —	meg. godt.	— —	meg. godt.	udm. godt.	meg. godt.	tem. godt.	meg. godt.
15. Langebek, Jacob	Privat. fra Kiøbenhavn, dimitt. af P. N. Weldike, Cand. Theologie.	godt.	godt.	tem. godt.	tem. godt.	meg. godt.	tem. godt.	— —	meg. godt.	— —	meg. godt.	tem. godt.	tem. godt.	godt.	maadelig.
16. Lindenblad, Joachim Ulrich	Privat. fra Kiøbenhavn, dimitt. af N. W. Dorph, Cand. Theol. et Alum. Cem. pæd.	meg. godt.	godt.	tem. godt.	tem. godt.	godt.	maadelig.	— —	tem. godt.	— —	godt.	maadelig.	tem. godt.	meg. godt.	maadelig.
17. Lund, Georg Peter	Brendstrup's og v. Westens Instit.	godt.	godt.	tem. godt.	meg. godt.	tem. godt.	godt.	— —	meg. godt.	— —	godt.	godt.	godt.	meg. godt.	udm. godt.
18. Luplau, Daniel	Kiøbenh. Cathedralsskole	godt.	tem. meg.	godt.	meg. godt.	godt.	godt.	— —	godt.	— —	meg. godt.	meg. godt.	meg. godt.	godt.	udm. godt.
19. Platon, Christian Tobias	Schouboes Institut	tem. godt.	meg. godt.	godt.	meg. godt.	— —	godt.	— —	godt.	— —	meg. godt.	godt.	meg. godt.	godt.	tem. godt.
20. Repholtz, Math. Georg Peter	Brendstrup's og v. Westens Instit.	tem. godt.	godt.	godt.	udm. godt.	meg. godt.	godt.	— —	godt.	— —	godt.	meg. godt.	meg. godt.	meg. godt.	udm. godt.
21. Roede, Christen	Schouboes Institut	meg. godt.	meg. godt.	meg. godt.	meg. godt.	meg. godt.	meg. godt.	— —	tem. godt.	— —	meg. godt.	meg. godt.	meg. godt.	godt.	meg. godt.
22. Rosen, Johannes Elafen	Kiøbenh. Cathedralsskole	udm. godt.	meg. godt.	meg. godt.	godt.	— —	meg. godt.	— —	udm. godt.	— —	meg. godt.	tem. godt.	godt.	godt.	godt.
23. Tilge, Andreas	Privat. fra Kiøbenhavn, dimitt. af Fabricius, Cand. Philos. et Philol.	meg. godt.	godt.	meg. godt.	godt.	— —	tem. godt.	— —	tem. godt.	— —	meg. godt.	udm. godt.	meg. godt.	godt.	meg. godt.
24. Wilkens, Bernh. Henrich Carl	Schouboes Institut	godt.	godt.	godt.	godt.	— —	godt.	— —	godt.	— —	meg. godt.	udm. godt.	godt.	godt.	meg. godt.
25. Zinch, Joh. Georg Christoffer	Schouboes Institut	meg. godt.	tem. godt.	godt.	tem. godt.	— —	udm. godt.	— —	godt.	— —	meg. godt.	tem. godt.	godt.	meg. godt.	udm. godt.

E r a m e n A r t i u m

ved Kiøbenhavn's Universitet i October 1808.

Litr. B. Examensdeputation.

Justitsraad Bugge.

Professor Engelstoft.

Professor Sverdrup.

Professor J. Møller.

Examens Characterer.

Examinander.	Hvorfra og af hvem dimitterede.	Dansk Stil.	Latin.	Lat. Stil.	Græsk.	Hebraisk.	Tydske.		Fransk.		Religion.	Geographie.	Historie.	Arithmetik.	Geometrie.
							Oversættelse af Dansk paa Tydske.	Oversættelse af Tydske paa Dansk.	Oversættelse af Dansk paa Fransk.	Oversættelse af Fransk paa Dansk.				Character.	Character.
1. Bang, Andreas	Privat. fra Christian. dimitt. af N. S. Schulz, Cand. L.	meg. godt.	tem. godt.	tem. godt.	— —	— —	tem. godt.	— —	— —	— —	tem. godt.	meg. godt.	godt.	tem. godt.	meg. godt.
2. Carstensen, Christian Brandt	Herlufsholms Skole	godt.	godt.	tem. godt.	godt.	meg. godt.	tem. godt.	— —	— —	— —	godt.	godt.	godt.	udm. udm.	udm. godt.
3. Erone, Knud Friderich	Odense Cathedralskole	meg. godt.	godt.	tem. godt.	godt.	maadelig.	meg. godt.	— —	— —	— —	godt.	godt.	godt.	tem. godt.	meg. godt.
4. Falchenthal, Johan Henrich	Privat. fra Kiøbenhavn. dimitt. af Westerdal, Cand. Theol.	godt.	tem. godt.	maadelig.	godt.	— —	godt.	— —	— —	— —	tem. godt.	godt.	tem. godt.	godt.	meg. godt.
5. Kasting, Ludvig	Herlufsholms Skole	godt.	godt.	godt.	meg. godt.	meg. godt.	godt.	— —	— —	— —	godt.	udm. godt.	godt.	meg. godt.	udm. godt.
6. Fog, Hans Henrich Eybring	Privat. fra Høllisbing. dimitt. af Cognep. Mag. S. L. Fog	godt.	godt.	tem. godt.	meg. godt.	meg. godt.	godt.	— —	— —	— —	godt.	godt.	tem. godt.	tem. godt.	— —
7. Gartner, Benjamin	Herlufsholms Skole	tem. godt.	godt.	godt.	udm. godt.	— —	godt.	— —	— —	— —	godt.	godt.	godt.	meg. godt.	udm. godt.
8. Hansteen, Johannes	Christian. Cathedralsk.	udm. godt.	udm. godt.	udm. godt.	udm. godt.	udm. godt.	udm. godt.	— —	— —	— —	udm. meg.	udm. godt.	udm. godt.	udm. godt.	udm. godt.
9. Helm, Hans Bredahl	Odense Cathedralskole.	meg. godt.	godt.	tem. godt.	tem. godt.	— —	godt.	— —	— —	— —	meg. godt.	maadelig.	tem. godt.	godt.	godt.
10. Ross, Adam Joachim	Herlufsholms Skole	godt.	godt.	godt.	udm. godt.	— —	meg. godt.	— —	— —	— —	tem. godt.	meg. godt.	godt.	godt.	meg. godt.
11. Messel, Ove Wangensteen	Privat. fra Christian. dimitt. af S. L. Svendsen, Cand. L.	meg. godt.	godt.	godt.	— —	— —	godt.	— —	— —	— —	tem. godt.	godt.	godt.	meg. godt.	godt.
12. Nissen, Christian Ditlev Hæg	Herlufsholms Skole	godt.	tem. godt.	tem. godt.	maadelig.	godt.	tem. godt.	— —	— —	— —	godt.	udm. godt.	godt.	godt.	godt.
13. Petersen, Niels	Odense Cathedralskole.	meg. godt.	meg. godt.	meg. godt.	meg. godt.	godt.	godt.	— —	— —	— —	meg. godt.	meg. godt.	godt.	meg. godt.	meg. godt.
14. Stemann, Christian Ludvig	Privat. fra Gørse, dimitt. af W. H. Heiberg, Cand. L.	godt.	meg. godt.	godt.	godt.	— —	maadelig.	— —	— —	— —	godt.	meg. godt.	godt.	godt.	godt.

Fra Skoleraadet i Christiania og fra Professor Brorson ved Herlufsholms Skole ere følgende ved seneste Examen i Skolerne erholdte Characterer indsendte, hvilke her indføres:

J. M. Hansteen fra Christiania Skole for Physik meg. godt.
Naturhistorie meg. godt.
Anthropologie udm. godt.

Fra Herlufsholms Skole for Physik
C. M. B. Carstensen . . . udm. godt.
B. Gartner . . . godt.
L. Kasting . . . godt.
H. J. Ross . . . meg. godt.
C. D. H. Nissen . . . meg. godt.

E x a m e n A r t i u m

ved Kiøbenhavn's Universitet i October 1808.

Litr. C. Examinationsdeputation. Professor N. E. Kall. Professor Woldike. Justitsraad Kierulf. Justitsraad Schow.

Examinander.		Hvorfra og af hvem dimitterede.	Examens Characterer:													
			Dansk Stil.	Latin.	Lat. Stil.	Græsk.	Hebraisk.	Tydsk.		Fransk.		Religion.	Geographie.	Historie.	Arithmetik.	Geometrie.
								Oversættelse af Dansk paa Tydsk.	Oversættelse af Tydsk paa Dansk.	Oversættelse af Dansk paa Fransk.	Oversættelse af Fransk paa Dansk.				Character.	Character.
1.	Bekker, Summe Gummefen	Privatist fra Nyborg, dimitt. af Helgesen, Cand. Theol. et Alum. Sem. pæd.	tem. godt.	tem. godt.	maadelig.	gødt.	meg. godt.	— —	maadelig.	— —	tem. godt.	gødt.	maadelig.	tem. godt.	maadelig.	meg. godt.
2.	Bierregaard, Jørgen Hansen	Privat. fra Kiøbenhavn, dimitt. af M. Mathiesen	gødt.	gødt.	tem. godt.	gødt.	meg. godt.	— —	gødt.	— —	maadelig.	gødt.	tem. godt.	tem. godt.	gødt.	gødt.
3.	Curk, Bengt	Slagelse Skole	tem. godt.	tem. godt.	tem. godt.	maadelig.	maadelig.	maadelig.	— —	tem. godt.	— —	tem. godt.	gødt.	tem. godt.	— —	— —
4.	Kind, Jens Christian	Slagelse Skole	gødt.	gødt.	gødt.	tem. godt.	gødt.	tem. godt.	— —	gødt.	— —	gødt.	gødt.	gødt.	— —	— —
5.	Niorth, Marcus Ludvig	Privat. fra Kiøbenhavn, dimitt. af Litteratus Dreyer	gødt.	tem. godt.	maadelig.	— —	— —	maadelig.	— —	gødt.	— —	tem. godt.	tem. godt.	tem. godt.	tem. godt.	gødt.
6.	Hviid, Andreas Christian	Privat. fra Kiøbenhavn, dimitt. af Østrup, Cand. Theol.	gødt.	gødt.	maadelig.	gødt.	— —	tem. godt.	— —	maadelig.	— —	gødt.	gødt.	gødt.	tem. godt.	meg. godt.
7.	Jessen, Heinrich	Slagelse Skole	gødt.	gødt.	gødt.	gødt.	maadelig.	tem. godt.	— —	gødt.	— —	tem. godt.	gødt.	tem. godt.	gødt.	gødt.
8.	Johnsen, John	Helsingør Skole	tem. godt.	gødt.	gødt.	gødt.	— —	gødt.	— —	— —	— —	tem. godt.	gødt.	tem. godt.	gødt.	gødt.
9.	Rüster, Peter Jespersen	Privat. fra Kiøbenhavn, dimitt. af M. Mathiesen	tem. godt.	gødt.	maadelig.	tem. godt.	gødt.	— —	tem. godt.	— —	maadelig.	gødt.	tem. godt.	tem. godt.	tem. godt.	gødt.
10.	Lorenzen, Hans Christian	Friderichsborg Skole	gødt.	tem. godt.	tem. godt.	gødt.	tem. godt.	tem. godt.	— —	gødt.	— —	tem. godt.	tem. godt.	gødt.	tem. godt.	gødt.
11.	Moltke, Adam Wilh. Johannes	Privat. fra Aalborg, dimitt. af Junger- sen Cand. Theol.	tem. godt.	gødt.	tem. godt.	gødt.	— —	tem. godt.	— —	tem. godt.	— —	gødt.	gødt.	tem. godt.	meg. godt.	gødt.
12.	Møller, Thomas	Privat. fra Aarhus, dimitt. af Müllers, Alum. Sem. pæd.	meg. godt.	meg. godt.	tem. godt.	udm. godt.	meg. godt.	— —	tem. godt.	— —	tem. godt.	gødt.	udm. godt.	meg. godt.	gødt.	meg. godt.
13.	Mørch, Jørgen Gad	Privat. fra Kiøbenhavn, dimitt. af Rasmussen, Cand. Theol. Alum. Sem. pæd.	gødt.	gødt.	tem. godt.	gødt.	gødt.	maadelig.	— —	tem. godt.	— —	gødt.	gødt.	gødt.	gødt.	gødt.
14.	Paasche, Joachim Varner	Privat. fra Kiøbenhavn, dimitt. af West- bye, Cand. Theol.	tem. godt.	gødt.	maadelig.	tem. godt.	— —	maadelig.	— —	tem. godt.	— —	tem. godt.	tem. godt.	tem. godt.	tem. godt.	gødt.
15.	Schou, Hans	Helsingør Skole	udm. godt.	meg. godt.	gødt.	udm. godt.	gødt.	gødt.	— —	meg. godt.	— —	meg. godt.	meg. godt.	meg. godt.	gødt.	gødt.
16.	Schou, Joachim Friderich	Privat. fra Kiøbenhavn, dimitt. af Wosemose, Cand. Juris.	meg. godt.	gødt.	gødt.	gødt.	— —	gødt.	— —	— —	meg. godt.	gødt.	meg. godt.	meg. godt.	gødt.	meg. godt.
17.	Wich, Jesper Peter	Privat. fra Kiøbenhavn, dimitt. af Taug, E. Theol.	gødt.	meg. godt.	tem. godt.	tem. godt.	— —	gødt.	— —	gødt.	— —	meg. godt.	meg. godt.	gødt.	meg. godt.	meg. godt.
18.	Wedel, Anders Claus	Privat. fra Kiøbenhavn, dimitt. af Wilemose, Cand. Theol.	meg. godt.	meg. godt.	meg. godt.	— —	— —	meg. godt.	— —	gødt.	— —	meg. godt.	meg. godt.	meg. godt.	meg. godt.	meg. godt.
19.	Wibe, Carl Peter	Roeskilde Skole	meg. godt.	gødt.	gødt.	gødt.	tem. godt.	tem. godt.	— —	tem. godt.	— —	gødt.	tem. godt.	tem. godt.	tem. godt.	gødt.
20.	Wittusen, Hans Christian	Slagelse Skole	tem. godt.	tem. meg.	tem. godt.	maadelig.	maadelig.	maadelig.	— —	tem. godt.	— —	gødt.	gødt.	tem. godt.	— —	— —

Saaledes affattet i Examens Deputationen Litr. C den 3die November 1808.

Examen Artium

ved Kiøbenhavns Universitet i October 1808.

Litr. D. Examensdeputation.

Doctor og Professor Horneman.

Professor A. Rall.

Professor Treschow.

Professor Ørsted.

Examens Characterer.

Examinander.	Hvorfra og af hvem dimitterede.	Examens Characterer.												Arithmetik.	Geometrie.
		Dansk Stil.	Latin.	Lat. Stil.	Græsk.	Hebraisk.	Tydsk.		Fransk.		Religion.	Geographie.	Historie.	Character.	Character.
							Oversættelse af Dansk paa Tydsk.	Oversættelse af Tydsk paa Dansk.	Oversættelse af Dansk paa Fransk.	Oversættelse af Fransk paa Dansk.					
1. Bagge, Nicolai Clausen . . .	Horsens Skole . . .	godt.	udm. godt.	meg. godt.	udm. godt.	godt.	— —	meg. godt.	— —	meg. godt.	godt.	meg. godt.	godt.	— —	— —
2. Claudi, Julius Marcornis . .	Nalborg Cathed. Skole . .	tem. godt.	godt.	godt.	godt.	godt.	tem. godt.	— —	maadelig.	— —	tem. godt.	tem. godt.	tem. godt.	tem. godt.	meg. godt.
3. Claudi, Johannes Gottschalk .	Nalborg Cathed. Skole . .	tem. godt.	godt.	tem. godt.	godt.	godt.	tem. godt.	— —	maadelig.	— —	godt.	godt.	tem. godt.	tem. godt.	tem. godt.
4. Kogtman, Nicolai . . .	Ribe Cathedral Skole . . .	udm. godt.	udm. godt.	udm. godt.	meg. godt.	udm. godt.	meg. godt.	— —	meg. godt.	— —	meg. godt.	meg. godt.	meg. godt.	meg. godt.	udm. godt.
5. Krieff, Friderich Christian . .	Horsens Skole . . .	godt.	meg. godt.	tem. godt.	godt.	godt.	— —	meg. godt.	— —	meg. godt.	godt.	godt.	godt.	— —	— —
6. Kriß, Niels . . .	Randers Skole . . .	godt.	meg. godt.	meg. godt.	meg. godt.	meg. godt.	— —	meg. godt.	— —	godt.	godt.	udm. godt.	meg. godt.	godt.	meg. godt.
7. Gøksche, Henrich . . .	Narhuus Cathed. Skole . .	godt.	godt.	meg. godt.	udm. godt.	meg. godt.	— —	godt.	— —	godt.	godt.	godt.	godt.	godt.	meg. godt.
8. Gøksche, Mathæus . . .	Narhuus Cathed. Skole . .	godt.	godt.	maadelig.	tem. godt.	maadelig.	— —	godt.	— —	tem. godt.	godt.	tem. godt.	maadelig.	godt.	maadelig.
9. Hastrup, Nads Michael . . .	Randers Skole . . .	meg. godt.	meg. godt.	godt.	meg. godt.	meg. godt.	— —	meg. godt.	— —	meg. godt.	godt.	godt.	godt.	godt.	meg. godt.
10. Hertel, Jacob . . .	Narhuus Cathed. Skole . .	meg. godt.	meg. godt.	tem. godt.	udm. godt.	meg. godt.	— —	godt.	— —	godt.	meg. godt.	godt.	meg. godt.	meg. godt.	meg. godt.
11. Hvild, Andreas Christian . .	Nalborg Cathed. Skole . .	tem. godt.	tem. godt.	tem. godt.	maadelig.	tem. godt.	tem. godt.	— —	maadelig.	— —	maadelig.	tem. godt.	maadelig.	tem. godt.	tem. godt.
12. Ingerslew, Peder . . .	Narhuus Cathed. Skole . .	meg. godt.	meg. godt.	godt.	meg. godt.	meg. godt.	— —	godt.	— —	meg. godt.	godt.	godt.	godt.	tem. godt.	meg. godt.
13. Justesen, Friderich . . .	Nalborg Cathed. Skole . .	godt.	godt.	tem. godt.	tem. godt.	tem. godt.	tem. godt.	— —	maadelig.	— —	tem. godt.	maadelig.	maadelig.	godt.	maadelig.
14. Jørgensen, Jørgen . . .	Viborg Cathedr. Skole . .	meg. godt.	meg. godt.	godt.	meg. godt.	godt.	— —	godt.	— —	meg. godt.	meg. godt.	udm. godt.	udm. godt.	tem. godt.	meg. godt.
15. Kierulff, Christian . . .	Narhuus Cathed. Skole . .	godt.	tem. godt.	maadelig.	meg. godt.	meg. godt.	— —	tem. godt.	— —	tem. godt.	godt.	godt.	godt.	tem. godt.	meg. godt.
16. Momme, Ole . . .	Horsens Skole . . .	godt.	meg. god.	godt.	godt.	godt.	— —	meg. godt.	— —	meg. godt.	godt.	godt.	godt.	— —	— —
17. Møller, Peter Christian . . .	Privat fra Nalborg, dimitteret af Thorarensen, Cand. Juris .	tem. godt.	tem. godt.	maadelig.	maadelig.	— —	— —	maadelig.	— —	— —	tem. godt.	tem. godt.	maadelig.	maadelig.	maadelig.
18. Rasmussen, Rasmus . . .	Narhuus Cathed. Skole . .	godt.	godt.	tem. godt.	meg. godt.	meg. godt.	— —	meg. godt.	— —	godt.	godt.	meg. godt.	meg. godt.	meg. godt.	meg. godt.
19. Ring, Friderich Rose . . .	Narhuus Cathed. Skole . .	meg. godt.	tem. godt.	maadelig.	tem. godt.	godt.	— —	meg. godt.	— —	tem. godt.	godt.	tem. godt.	tem. godt.	godt.	meg. godt.
20. Ronholt, Mathias . . .	Narhuus Cathed. Skole . .	tem. godt.	godt.	tem. godt.	godt.	godt.	— —	tem. godt.	— —	tem. godt.	godt.	godt.	godt.	tem. godt.	tem. godt.
21. Steenberg, Jørgen . . .	Viborg Cathedr. Skole . .	meg. godt.	godt.	godt.	godt.	meg. godt.	— —	godt.	— —	godt.	godt.	meg. godt.	meg. godt.	tem. godt.	godt.
22. Storm, Bertel . . .	Horsens Skole . . .	meg. godt.	meg. godt.	godt.	meg. godt.	godt.	— —	godt.	— —	tem. godt.	godt.	meg. godt.	godt.	— —	— —
23. Tetens, Peder . . .	Narhuus Cathed. Skole . .	meg. godt.	meg. godt.	godt.	udm. godt.	udm. godt.	— —	godt.	— —	godt.	meg. godt.	godt.	godt.	godt.	meg. godt.
24. Worm, Jens . . .	Horsens Skole . . .	godt.	godt.	tem. godt.	godt.	godt.	— —	godt.	— —	— —	godt.	godt.	tem. godt.	— —	— —

Saaledes affattet i Examens Deputationen Litr. D. den 3die November 1808.

Sag.

Danſk , , ,

Latin , , ,

Latinſk Stil , ,

Greſk , , ,

Hebraiſk , , ,

Eydſk , , ,

Frænſk , , ,

Religion , , ,

Geographie , , ,

Hiſtorie , , ,

Arithmetiſk , ,

Geometrie , ,

Silſammen ,

Udmærket godt.	Meget godt.	Godt.	Læmmelig godt.	Maade- ligt.	Uet.	Silſam- men.
6	28	33	16			83
5	23	38	17			83
3	10	29	29	12		83
14	23	25	11	6		79
3	20	20	5	5		53
4	16	30	22	11		83
4	15	24	27	10	3	83
2	23	44	13	1		83
11	22	30	15	5		83
3	21	34	20	5		83
3	21	29	18	3		74
17	30	16	5	5		73
75	252	352	198	63	3	943

The first thing I saw was a small, dark, rectangular object
 lying on the ground. It was about the size of a small box
 and had a handle on top. I picked it up and looked at it
 closely. It was made of a dark material, possibly wood or
 metal, and had a small, round hole in the center of the
 top. I turned it over and saw that the bottom was flat and
 had a small, round hole in the center. I looked at it for
 a moment and then put it back on the ground. I was
 standing in a field of tall grass and there were some trees
 in the background. I was alone and I was feeling a little
 nervous. I was not sure what the object was and I was
 not sure if I should keep it or not. I decided to keep it
 and I took it home with me. I put it on a shelf and I
 looked at it every day. I was curious to see what it was
 and I was hoping to find out more about it. I was
 not sure if it was a good thing or a bad thing, but I
 was sure that it was something that I wanted to know
 more about. I was going to keep it until I found out
 what it was. I was going to keep it until I found out
 what it was.

[illegible]

[Faint, illegible text at the bottom of the page]

versitetets Priismedaille i Sølv; i anden Klasse:
Laurits Christian Amberg fra det Schouboeske
Institut. Til, ifølge Forordn. § 20, i visse Ru-
briker at aflægge ny Examen efter et heelt Aars
Forløb forpligtedes 1, og til lignende Prøve efter
et halvt Aar 14.

Efter tilendebragt Examen og Inscription
blev de nye academiske Børgeres Optagelse paa
den i Forordningen § 24. foreskrevne Maade den
8 November paa Universitetsfesten til Erindring
om den danske Kirkes og Høiskoles Reformation,
hvilken Solennitet ogsaa denne Gang foregik i Ke-
gentskirken, af daværende Decanus i det philoso-
phiske Facultet, Justitsraad og Professor Bugge,
høitidelig bekiendtgjort. Den sædvanlige latinske
Tale holdtes af Professor Engelstoft, som deri
viste den academiske Børgerrets Betyd-
ning, Hæder og Pligter ved Kjøben-
havns Universitet. Til Høitideligheden var
Indbydelsen skeet ved et Program af samme For-
fatter, hvori handlede om Forsvarsvæsenets
Tilstand hos Rømerne (Byzantinerne) un-
der Keiser Justinian, i det fiette Aarhundrede, meest
med Hensyn til Krigene med Barbarerne; samt om
Bulgarernes Angreb paa Constantino-
pel i Aaret 559. a)

a) Begge ere foreløbigen anmeldte i Kjøbenhavnſke
lærde Efterretninger for 1808. No. 42. S. 664.

2. Ny Prøve i October 1808 for dem, som, ifølge Forordningen angaaende Examen Artium § 20, vare forpligtede til at underkaste sig en saadan i visse Rubriker.

Antallet af de Dimittender fra 1807, som i Overensstemmelse med Forordningens § 20 i dette Efteraar burde indstille sig til ny skriftlig eller mundtlig Prøve i et eller andet Fag, beløb sig til 5, hvoraf den ene, E. P. Munch, Privatist fra Viborg, efter en ham af Directionen paa Grund af særdeles Omstændigheder given Tilladelse, allerede i April d. A. var stædet til den gjentagne Prøve i Geographie, hvortil han ellers først i Octbr. d. A. kunde have haft Udgang a); de øvrige 4 vare Elias Elies. Smith (i Tydsk, Fransk, Religion og Historie), Andr. Molbech Lund (i Fransk), Aug. Meldahl Rossius (i Fransk) og Abrah. Borch Stenersen (i Fransk).

Af disse 4, der vare henlagte under Deput. B. udebleve 2, nemlig Elias Eliesen Smith og Andreas Molbech Lund.

668, Talen vil særskilt blive udgivet i Trykken med Oplysninger og Anmærninger; af Programmet findes et Udtog i nærværende Hæfte af Univ. Annalerne.

a) See disse Annaler 1808. 1ste Bind. S. 322.

Udfaldet af Censuren over deres Prøver, som indfandt sig, var følgende:

I Fran k.

August Meldahl Ros sius — godt.

Abraham Borch Stener sen — tem. godt.

Af de 12, som ifølge Forordn. §. 20 vare forpligtede i April Måaned d. 11. at underkaste sig ny Prøve i visse Rubriker, vare 5 udeblevne a) Af disse indfandt sig nu ved Examen i October for at omexamineres 1, nemlig Andreas Dr strø m, som ved den gientagne Prøve i Religion, hvilken han var forpligtet at aflægge, beholdt Characteren tem. godt, og fik saaledes sin forrige Character een Grad forbedret.

3. Philosophisk-philologisk Examen i October.

A. Philosophisk Prøve.

D. 3 Octob.

1. Ros sius, Aug. Meldahl — Haud illaud.
2. Berg, Mathias — Laudabilis.
3. Muus, Abrah. Falch — Laudabilis.
4. Wedel, Otto Casp. Valent. — Haud illaudabilis.
5. Jbsen, Eoren — Haud illaudabilis.

a) See disse Annal. 1808. 1ste Bind. S. 321-22.

6. Drum, Jens Marc. Hæg — Non contemnendus.
7. Struch, Peter Henning — Haud illaudabilis.
8. Struch, Jens Wilhelm — Haud illaudabilis.
9. Aggerup, Johan. Peter — Haud illaudabilis.
10. Frisch, Ove Ferdinand — Haud illaudabilis.
11. Frimann, Chr. Heiberg — Haud illaudabilis.
12. Meßfel, John Andreas — Laudabilis.

d. 4 October.

1. Bech, Herman — Laudabilis.
2. Clauswitz, Frid. Henr. — Laudabilis
& publico encomio ornatus.
3. Bloch, Jac. Wilh. — Laudabilis & publico encomio ornatus.
4. Faber, Nicolai — Laudabilis & publico encomio ornatus.
5. Exandet, Nic. Møller — Laudabilis
6. Wichen, Jørg. Henr. — Haud illaudabilis.
7. Howitz, Frants Gotth. — Laudabilis
& publico incomio ornatus.

8. Bendz, Nic. Christian — Haud illaudabilis.
9. Landt, Paul. Henrich — Haud illaudabilis.
10. Hassberg, Bernh. Georg — Haud illaudabilis.
11. Lund, John Christian — Laudabilis.
12. Stenersen, Stener Johan — Laudabilis & publico encomio ornatus.

d. 5 Octob.

1. Hammerich, Peter Benjam. — Haud illaudabilis.
2. Schlegel, Wilh. August — Haud illaudabilis.
3. Bødcher, Thom. Christian — Non contemnendus.
4. Brüel, Søren August — Haud illaudabilis.
5. Aldewelt, Johan Christ. — Haud illaudabilis.
6. Andersen, Martin — Haud illaudabilis.
7. Kierulf, Laurent. — Haud illaudabilis.
8. — — — —
9. — — — —
10. — — — —

d. 6 Octob.

1. Martensen, Mart. Georg. — Laudabilis.
2. Stenersen, Abrah. — Laudabilis.
3. Rasch, Kasim. Christ. — Laudabilis.
4. Salicath, Joh. Carl Christ. — Haud
illaudabilis.
5. Heierdahl, Joh. Fremming — Lauda-
bilis & publ. enc. ornat.
6. Jessen, Johan. Nyboe — Laudabilis.
7. Thune, Jacob — Laudabilis & public.
enc. ornat.
8. Nyeborg, Peter Bildthugger — Haud il-
laudabilis.
9. Niber, Mogens Frider. — Laudabilis.
10. Wilsø, Christ. Ferdinand — Laudabilis.
11. Worm, Peter — Haud illaudabilis.
12. — — — —
13. — — — —

d. 7 Octobr.

1. Borch, Carl Vilh. — Laudabilis & publ.
encom. ornat.
2. Smith, Peter Høeg — Laudabilis.
3. Dahl, Andreas — Haud illaudabilis.
4. Gierløff, Carl Christ. — Laudabilis.
5. Westphal, Carl Christ. — Laudabilis.
6. Reimuth, Chr. Mr. Ern. — Laudabilis.

7. Brücher, Christlieb Georg — Laudabilis.
8. Holmsen, Johan — Haud illaudabilis.
9. — — — —
10. — — — —

d. 10 Octob.

1. Rothe, Christian — Laudabilis & publ.
enc. ornat.
2. Raben, Carl Wilh. — Laudabilis.
3. Wormskjold, Chr. Tøger — Haud il-
laudabilis.
4. Roesøed, Jørg. Albert. — Laudabilis.
5. Møller, Johan Henr. — Haud illau-
dabilis.
6. Jansen, Joh. Villeshou — Laudabilis.
7. Bruun, Rasm. Emil. — Laudabilis &
publ. enc. ornat.
8. Thaning, Wilhelm. — Laudabilis.
9. Thaning, Joh. Henr. — Haud illauda-
bilis.
10. Stochfeth, Jochum — Laudabilis.
11. — — — —
12. — — — —

B. Philologisk Prøve.

d. 8 Octob.

1. Eberlin, Petr. Joh. Alexii — Lauda-
bilis.

2. Schönhejder, Gottl. Wintm. — Haud
laudabilis.
3. Stenersen, Stener Joh. — Laudabilis
& publ. enc. ornat.
4. Frimann, Christ. Heiberg — Haud illau-
dabilis.
5. Bildsøe, Paul Math. — Laudabilis.
6. Krag, Herm. Olgaard — Laudabilis.
7. — — — —
8. Pihl, Andreas — Haud illaudabilis.
9. Messel, Johan — Laudabilis.
10. Boye, Johan Peter — Laudabilis.

Følgende Candidater, der havde gjort sig
værdige til Udmærkelse, bleve den 12 October d.
A. indkaldte, og offentligen roste:

1. Bruun, Rasmus Emil.
2. Rothe, Christian.
3. Howitz, Frantz Gotthard.
4. Stenersen, Stener Johan.
5. Clauswitz, Frider. Henr. Aug.
6. Thune, Jacob.
7. Bloch, Jacob Wilhelm.
8. Faber, Nicolai.
9. Borch, Carl Wilhelm.
10. Hejerdahl, Johan. Olaus Fremming.

4. Theologisk Embeds-Examen i October.

D. 11 Octob.

1. Johannes Henrich Matzen. En Søn af Karver Matzen i Ribe, fød 1787, blev Student 1804 — Laudabilis.
2. Rasmus Uelsing. En Søn af Hospitalsforstander Uelsing i Ribe, fød 1778, blev Student 1800 — Haud illaud.
3. Nicolai Mølbye. En Søn af Sadelmager Mølbye i Eolding, fød 1782, blev Student 1800 — Haud illaud.

d. 13.

4. Peter Christian Hørsleb Kierschow. En Søn af afdøde Sognepræst Kierschow til Brønse i Trondhjems Stift, fød 1786, blev Student 1804 — Laudabilis.
5. Nicolai Christian Bendz. En Søn af Sognepræst Bendz til Rønninge i Fyen, fød 1782, blev Student 1801 — Haud illaudab.
6. Jens Florup Rasmussen. En Søn af Skipper Rasmussen i Bergen, blev Student 1802 — Non contemn.

d. 14.

7. Paul Jacob Tolderlund. En Søn af Forpagter Tolderlund paa Brobygaard i Thyen, fød 1783, blev Student 1802 — Haud illaudab.
8. Johan Frederich Biering. En Søn af afd. Dr. Philos. Biering, Præst til Nastrup paa Falster, fød 1785, blev Student 1803 — Haud illaudab.
9. Daniel Jacob Matthiesen. En Søn af Kjøbmand Matthiesen i Fridericia, fød 1782, blev Student 1801 — Non contentemendus.

5. Juridisk Embeds-Examen i October

A. Theoretisk Prøve.

a) Latinisk.

den 14 October.

1. Frederich Wilhelm Friherre af Wedel Jarlsberg. En Søn af Kammerherre, Baron Wedel Jarlsberg, fød i Sortebrødrene ved Næstved 1787, blev privat inscriberet 1804 — Haud illaudab.
2. Christian Frederich Otto Benzon. En Søn af Kammerherre Benzon, fød i Lirsbek

i Jylland 1786, blev Student 1805 —
Laudabilis.

3. Johan Christian Weisboigt Nielsen. En
Søn af Justitsraad Nielsen, fød i Kiøben-
havn 1787, blev Student 1804 — Lau-
dabilis.

d. 15 Octob.

4. Carl Gottfried Krüger. En Søn af afd.
Kgl. Kammertiener Krüger, fød i Kbhavn
1788, blev Student 1805 — Laudabilis.

5. Jens Edvard Kraft. En Søn af Kiebmænd
Kraft, fød i Christianssand 1784; blev Stu-
dent 1800 — Haud illaudab.

6. Peter Axel Christian Krebs. En Søn af afd.
Major Krebs, fød i Kbhavn 1784, blev Stu-
dent 1803 — Haud illaudab.

d. 17 Octob.

7. Hans Henrich Gylденfeldt. En Søn af
Oberstlieutnant Gylденfeldt, fød i Kbhavn
1785, blev Student 1805 — Haud il-
laudab.

8. Balthasar Schnitler. En Søn af afd. Pa-
stor Schnitler, fød i Tronhiem 1787, blev
Student 1804 — Laudabilis.

9. Peter Christian Wilse. En Søn af Procurator Wilse, fød i Kiøbenhavn 1788; blev Student 1805 — Laudabilis.

d. 18 Octob.

10. Andreas Peter Thomsen. En Søn af Riøbmand Thomsen, deputeret Borger, fød i Khavn 1780, blev Student 1798. — Laudabilis.

11. Frederich Hammerich. En Søn af Overfrigsscommissair og Raadmand Hammerich, fød i Kiøbenhavn 1788, blev Student 1805. — Laudabilis.

12. Anthøn Carl Luplau. En Søn af afd. Formester ved Porcellainsfabriken, Luplau, fød i Khavn 1784, blev Student 1803 — Haud illaudab.

d. 19 Octob.

13. Thomas Sommer Norman. En Søn af Riøbmand Norman, fød i Bergen 1785, blev Student 1802 — Laudabilis.

14. Christopher Foss. En Søn af afd. Skibscapitain Foss, fød i Kiøbenhavn 1785, blev Student 1801 — Laudabilis.

15. Jacob Stendrup. En Søn af Justitsraad Stendrup, fød i Kiøbenhavn 1786, blev Student 1804 — Laudabilis.

b) Dansk.

d. 20 Octob.

1. Hermann Beck. En Søn af Birkedommer Beck, fød paa Gisselsfeldt Kloster 1783 — Beqvem.
2. Christopher Braes. En Søn af afd. Major Braes, fød i Kbhavn 1787 — Beqvem.
3. Johannes Hiorth Ussing. En Søn af Hospitalsforstander Ussing, fød i Ribe 1787 — Beqvem.
4. Anders Andreas Solsbech. En Søn af Skipper Solsbech, fød i Randers — Beqvem.
5. Jeppe Hansen. En Søn af Selveierbonde Hansen, fød i Harrendrup i Fyen — Beqvem.

B. Practisk Prøve.

a) Candidati Juris.

1. Lorents Angell (Exam. theor. 17 Oct. 1804. Laudab.) — Laudabilis.
2. Hans Hoffmann Buhl (Exam. theor. 20 Jun. 1806 og 23 Octob. 1807. Laud.) — Laudabilis.
3. Otto Sommer Monrad (Exam. theor. 13 Jun. 1808 Laud.) — Laudabilis.

4. Christian Frederich Otto Benzon — Laudabilis.
5. Johan Christian Weisvoigt Nielsen — Laudabilis.
6. Carl Gottfried Krüger — Haud illaudabilis.
7. Balthasar Schnitler — Laudabilis.
8. Peter Christian Wilse — Haud illaudabilis.
9. Frederich Hammerich — Laudabilis.

b) Examinati Juris.

1. Ikke antaget.
2. Carl Munch (Exam. theor. 30 Octob. 1807 Beqvem) — Temmelig vel.
3. Christopher Braes — Temmelig vel.
4. Johannes Hiorth Ussing — Vel.
5. Anders Andreas Solsbech — Temmelig vel.
6. Jeppe Hansen — Temmelig vel.

6. Medicinsk Examen
i Arets Løb.

(Fortsat fra disse Annal. 1 Bind 1808. S. 49.)

d. 29 Junii.

1. Joachim Ballesig. En Søn af Nicolai Ballesig, fød 1777 i Horsens, blev Student 1796 — Haud illaudabilis.

d. 4 Novemb.

2. Oluf Lundt Bang. En Søn af Professor Frederik Ludvig Bang, fød 1780 i Kjøbenhavn, blev Student 1804 — Laudabilis.

7. Pharmaceutisk Examen

i Aarets Lob.

(Fortsat fra disse Annaler i Bind. 1808. S. 50)

d. 4 Julii.

1. Anfer Christian Hansen. En Søn af Forvalter Christian Hansen paa Lindholt ved Eolding, fød 1787 — Haud illaudabilis.

d. 25 Julii.

2. David Seidelin. En Søn af Kirkebærer i Odense, Friderich Seidelin, fød 1784 — Laudabilis.

d. 1 Aug.

3. Christopher Heiberg. En Søn af Sognepræst i Saabye i Sjælland, Heiberg, fød 1784 — Haud illaudabilis.

d. 19 Aug.

4. Niels Møller. En Søn af Borger i Horsens, Daniel Møller, fød 1784 — Haud illaudabilis.

d. 1 Septemb.

5. Johan Adolph Schumacher. En Søn af Procurator i Hamborg, Heinrich Adolph Schumacher, fød 1780 — *Haud il-
laudabilis*.

d. 27 Septemb.

6. Michael Christian Næsted. En Søn af afd. Cancellieraad og Lotto-Administrator Michael Næsted i Kiøbenhavn, fød 1785 — *Laudabilis*.

d. 13 Octob.

7. Ludvig Emanuel Mohr. En Søn af Handelsgartner Johan Frederik Mohr paa Vesterbroe, fød 1787 — *Haud illaudabilis*.

III. Academiske Høitideligheder.

Reformationsfesten. See ovenfor under Artif.
Examen Artium S. 187.

IV. Befordringer.

Ved allernaadigst Resolution af 17 Septemb. d. A. er Vicarius Conrectoris ved den lærde Skole i Slagelse, Jens Møller, beskikket til at være overordentlig Professor i Theologien ved Kiøbenhavns Universitet.

V. Studentervæbning.

(Fortsat. See forrige Quart. S. 54 ff.)

I. Chronik.

Den 14 Octob. d. A. behagede det Hans Majestæt, allernaadigst at bifalde, at Officererne ved Allerhøistsammes Livcorps erholde samme Rang, som nu er tillagt Officererne ved Kiøbenhavns borgerlige Infanterie, dog at dette ei gielder længere end de staae i Corpset.

Den 27 October blev bestemt, at Corpset kun skulde forsamles een Gang maanedligen.

Den 24 Novemb., som var den derpaa følgende første Forsamlingsdag, permitteredes Corpset indtil videre.

2. Befordringer i Corpset.

Under 16 Octob. d. A. har Hans Majestæt allernaadigst approberet, at Premierlieutenant *Ehune* af Allerhøiſtsammes Livcorps udgaaer af Nummer og ansættes a la suite ved Corpset; og tillige allernaadigst bifaldt, at, i Anledning heraf, Secondlieutenant *Heilmann* forfremmes til Premierlieutenant, og Underofficeer *Krøyer* til Secondlieutenant ved bemeldte Corps.

VI. Academiske Leilighedsſkrifter.

1. Om nogle Grunde, tagne af vore Tiders Aand, til at frygte for et nyt Barbarie; en Tale holden den 16 Jun. 1808 af Dr. *Niels Treschow*, ordentlig Profefſor i Philoſophien. Kiøbenhavn 1808. 44 S. 4.

Denne Tale, hvis Anledning allerede i diſſe Annalers første Bind d. A. S. 325 ff. er omtalt, har Forf. efter offentlige Opfordringer og private Anmodninger udgivet i Trykken, og, for at den kunde læſes af flere, ledsaget den latiniſke Original med en danſk Overſættelſe.

Det Hiſtoriske i Talen, der ſtaaer i Forbindelſe med Anledningen, i hvilken den holdtes, er

allerede paa foranførte Sted berørt, og forbigaaes derfor i denne Anmeldelse. E. 5. opstiller Forfatteren den egentlige Gienstand for sin Undersøgelse, nemlig, "om man maa sige man bør frygte, at et nyt Barbarie vil overvælde Europas Slægter, og igien nedtræde de Frugter, som man havde haabet, at de i saa mange Aarhundrede bearbejdede Videnskaber dog engang skulde frembringe?"

Forf. bemærker først, at de Lærde f. E. Gibbon og Meiners, der påstaae, at den Tilbagegang i Cultur, hvorpaa Grækerne og Romerne ere blebne Exempler, nu ikke mere kan befrygtes, egentlig ikke have bevist andet, end at de forældende Videnskaber og de ved disse oplyste Nationer ikke mere kunne undergaae af de samme Aarsager, som dengang virkede f. E. Barbarers Overfald, da Krigskonsten nu er kommen til en Høide, der tilstrækkelig betrygger mod et saadant. Dog selv dette indrømmer Forf. ikke ganske, da han ikke anseer det for umuligt, at et stort og ikke ganske raat, skjønt dog ingenlunde forældet Folk kunde lære saa meget af den forbedrede Krigskonst, at den derved saa sig istand til at undervinge mere cultiverede Nationer, hvoraf Folget kunde blive, at, naar Herredømmet var faldet i deres Rod, et Slags Barbarie let kunde indtrænge sig, i det mindste et saadant, der standfæstede Foræld-

lingens Fremgang og hæmmede Geniets Kort. En saadan Stilling kom paa en vis Maade Grækerne i, da de bleve undertvungne af Romerne.

Men — siger Forf., for at tilveiebringe en saadan Tilstand behøves hverken hele eller halve Barbarer; thi efterat Hensyn til det Nyttige har faaet en næsten udelukkende Vigtighed, og det er bleven herskende Tone, i Videnskaberne selv at henføre alt til det borgerlige Livs Fornødenheder og almindelige Anstalter og til sandelig Nydelse; derimod Philosophie og humanistiske Studier stelden omspørge ved offentlige Anliggendes Bestyrelse, og, hvis det skeer, mere for en vis Prydelses og Indflædnings Skyld end som Veiledning til Grundsætninger og Handling, saa have mange endog talentfulde Folk allerede fattet Lede til dette Lærdomspæsen, i hvor upaatvivleligt det end er, at med saadan Lærdom alt, hvad der i Studeringen egentlig forædler Mennesket, tillige maa forsvinde. Forf. vil dermed ingeniunde have paastaet, at Hensyn til det Nyttige, til Anvendelsen i det daglige Liv, overalt skulde være Videnskaberne skadeligt, da han meget mere agter og priser den Nytte deraf, der viser sig i en lettere og hensigtsmæssigere Udøvelse af saadanne Konster, der virkeligen ere det menneskelige Liv til Gavn eller Prydelse, og især i den ædle Agerdyrknings Befordring. Men langt

anderledes forholder det sig efter Forf. Mening med mange Haandværker, der egentlig kun nære Overdaadigheden, der med en ringe Fortieneste besmitte Hænder og Dine, skade Helbredet og sysselsætte Sindet selv med indskrænkede og smudsige Gienstande. Ligeledes med Handel og Kjøbmandskab, da den Nytte, samme har til Formaal, altid er saaledes beskaffen, at man ved Kunst og Vindskibelighed aleneielden kan komme ret vidt, dersom man ei tillige betiener sig af et Slags List, og har Lykken meget paa sin Side. Vist nok ere de Laster, som hermed staae i Forbindelse, tilfælles for alle dem, Læge eller Lærde, der gjøre Nytten til deres Hovedformaal; men det er naturligt, at man saa meget lettere dertil kan forføres, naar den Næringsvei, man driver, netop selv har Binding til sit Hovedsiemeed. Saa meget større er, efter Forf. Mening, Skaden for det Almindelige, naar Handelens store, skønt ofte smudsige, Fordele foretrækkes for andre, især for dem, en forbedret Algerdyrkning yder; og hvis hiin Attraction efter Binding endnu udbreder sig mere, vil det være aldeles ude med humanistiske Studier.

Denne Sætning oplyser nu Forf. nærmere med Engellands Exempel, hvor det er kommet saa vidt, at Personers, Ting og Kundskabs Værd næsten udelukkende bedømmes efter den Rigdom, som eies, eller de Pengefordele, som ydes. Lider-

neſ Aand og Folkets Tænkemaade, der begge ikke ſpørge uden om Binding, have der ogsaa frembragt en fiendelig Forandring i Studeringer; de Lærde ſee mere paa det, der kan bringe dem Fordeel, end paa det Sande og Edle; de fleſte ere enten Hoffet eller Folket tilſals. Dette er iſær en Folge af Handelsaanden. Samme Aarſag gjør, at de frie Konſter ogsaa ligge hos Britternes Colonifter i Nordamerica. Hos andre Handelsnationer finde vi det ſamme Phænomen, at nemlig ikke ſaa meget de forædlende Videnskaber ſom de umiddelbar nyttige ere blevene holdte i Ugt; dog har Holland paa en viſ Maade heri gjort Undtagelſe. Forf. nægter derfor ingeniunde Onſkeligheden af, at en Stat er velhavende, eller Nyttan for Videnskaberne ſelv af det Samqvem og de Reiſer, ſom Handel foranlediger. Han vil alene bevife, at, hvis Stater rette alle deres Beſtræbelſer derhen, at de ved Handel kan opdyngge Rigdomme, vil ingen ædel Konſt mere kunne trives.

Men at der nu er Grund forhaanden til ſaadan Frygt, ſynes Rutidens Tildragelſer, ſammenslignede med ældre, at godtgjøre. En Tænkemaade, der giver Dyds, Wiſdoms, Retfærdigheds Grundſætninger til Priis for den lave Egennyttens Beregninger, maa tilintetgjøre enhver ædel Konſts Aand. Denne Tænkemaade har rodfæſtet

fig hos et Folk af Ridsmænd, og under en saa godt som almindelig Jubel af en fordærvet Slægt bifalder enhver Skiændighed, hvorpaa dette Folks Udsærd mod Danmark er et af de meest characteristiske Beviser a). Forsat. føler Alfky ved Tanken om, hvad der vil blive af, hvis det lykkes Britternes Overhoveder at sætte deres Planer igiennem; han irettesætter de Historieskrivere, der saa meget have anpriist Handelsstaternes Fortieneste af Menneskeheden, og paaskæer, at de sidste have stiftet større Skade ved at fordærve Sæderne end Erobrerne ved deres Raaben. Hvor langt grummere Handelstyranniet er, derpaa kan Indierne, Portugal, Spanien, Italien tiene til Exempel, alle Offere for Engellands Handelspolitik. Fors. søger at vise dennes Character i et fuldere Lys ved at opstille Carthago med lignende Grundsatninger og Fordringer, og indføre Rom besvarende dets, med en stormodig Nations dybe Foragt for et pengegraadigt Kræmmerfolk og dens bestemte Spaadom om den visse Undergang, det forbereder sig selv. Hvad Rom i dette sit Svar indføres at tale angaaende de Belgierninger, dets Herredomme tilveiebragte Menneskeheden, og den ubodelige Skade, som derimod Carthages Plan, hvis den skulde lykkes, vilde tilføie samme, finder

a) Jvf. Archenholz's Minerva 1808. 10 St. C. ff.

Forf. ogsaa ved andre Epocher i Historien be-
 styrket. Alexander den Store og Carl den Store
 bleve Belgiorere for Videnskaber og Nationer,
 som ved dem maae oplyses. Ja spørges der om
 Velvillie mod Videnskaber, saa troer Forf. i
 denne Henseende at kunne tillægge selv den be-
 rygtede Erobrer Camerlan en større Fortieneste
 end den hele Slægt af Riismænd, om hvilke
 han mener, at, forsaavidt de kan have gavnet
 Menneskeheden noget, dette ingenlunde var en
 Folge af Standens Viimeed, Aand eller Tæn-
 den, men af Omstændighedernes Medfør og Tin-
 genes Gang, som de ikke kunde forhindre. Ved denne
 Leilighed gaaer han de Indvendinger imøde, der
 kunne udledes af de saa hyppige Lovtaler over
 Britternes Opofrelser for og Gavnildhed mod
 Videnskaberne, de Lærdes Belønninger og Ures-
 beviisninger hos denne Nation m. v. og deels
 anmærker, at heri Meget er overdrevet, deels sø-
 ger at bevise, at de Fortienester, de i denne Hen-
 seende maatte have, ingenlunde ere deres Handel,
 men andre Omstændigheder at tilskrive, ligesom
 ogsaa de fleste Anstalter til Videnskabernes Frem-
 me i Engelland ere meget ældre end dets Han-
 delsflor, og under denne saa lidet ere forøgede
 og forbedrede, at de snarere som Gienstande,
 der nu kun værdiges liden eller ingen offentlig
 Opmærksomhed, ere blevene staaende paa den gamle

God, i hvorvel derved dog i det mindste en Tilflugt er bleven vedligeholdt for humanistiske Studier hos dem. Korfat. viser nu fremdeles, ved hvilken succesfuld Tilbagegang og formedelst hvilke Årsager sand videnskabelig Fortieneste er i Aftagende, og stedse mere vil aftage hos Britterne i Forhold, som alle videnskabelige Ting's Behandling alt mere og mere er blevet og vil blive underordnet sandfelige Fornødenheder og sandfelige Nydelse som sidste og eeneste værdige Diemeed.

I en saadan Aands Udbredelse ligger mere end i noget andet Grund til at befrygte de liberale Studiers Undergang. Espiren til det Onde ligger i Gierrighed og Overdaadighed, hvilke begge Handels Aanden giver overflødig Næring. Hvor en saadan af Vindesygge befængt Tænkemaade er bleven herskende, der vantrives Alt, hvad der har en ædlere Tendenz, og Korf. har af denne Årsag kun lidet Haab om, at de nyeste nok saa ypperlige Indretninger vil tilveiebringe Videnskabelighed nogen betydelig Tilvæxt eller give nogen riig Høst af talentsfulde Mænd, saalænge saa at sige Jordbunden selv — Folkets Sæder og egen Drist — ikke giver dem Næring.

Men — bemærker Korf. videre — saa meget der efter Foransførte kan være Grund til at befrygte, at Tingenes Løb i det næstforestaaende Tidrum vil føre ned ad, hvad det i en temmelig lang Tid

har stedse løftet høiere, opveies dog denne Frygt paa en vis Maade ved det modsatte Haab, at en ny Tingenes Orden fra nu af vil begynde; og at saadan Lykke allerede maa blive vore Dages Lod, dette er det Ønske, hvormed han slutter de Betragtninger, hvortil det valgte Emne havde givet ham Anledning.

For at forebygge Mistydninger har Forf. deels gjort nogle Tillæg i den danske Oversættelse, deels tilføiet nogle Anmærkninger, hvori nærmere forsvares de Sætninger: "at Handelsaandens Tendenz er efter sin Natur fordærveligere end Grobre og Herskesygen; og at hiin efter sin Natur hverken kan have, eller i noget Land har bevirket en for liberale Studeringer fordeelagtig Stemning." Dermed vil han ingenlunde paastaae, hvilket vilde være vanskeligt at forsvare, at Handelen hidindtil skulde have forarsaget flere Ulykker i Verden end Grobringer og Herskesyge, ligesom han og i For-talen har fundet fornødent at erindre, at han vist nok kiendte flere Aarsager til Frygt for Barbarie end Handelsaanden alene, men som Tid og Omstændigheder nu ikke tillode ham at opholde sig ved. Han ønsker at maatte have bidraget sin Skierb til at svække den Grundfæstning "at store Rigdomme gjøre Nationer lykkelige, og at en udbredt Handels Befordring ved alle Slags

loblige og ulovlige Midler derfor bør være, enhver Regierings vigtigste Bestræbelse."

Indtægten af Skrivtets Salg var af Fors. bestemt til Understøttelse for de norske Krigere. Beløbet af det Indkomne vides ikke endnu.

2. *De re Byzantinorum militari sub Imperatore Justiniano imo nonnulla commentatus est Mag. Laurentius Engelstoft, Historiæ & Geographiæ Profesor &c. Hauniæ 1808. 68 pp. 4.*

(Et Program i Anledning af Reformationensfesten.
See forhen S. 212)

Efter nogle almindelige Betragtninger over Menneskenes Tilbøielighed til at holde de forskellige Tider imod hinanden og i den ældre Historie at opsoge, hvad der kan have Liighed med nyere Tildragelser, bemærker Fors., at det er en af den romerske Histories interessanteste Sider, at dens udtømmelige Forraad af 2000 Aars Erfaringer i den samme Stat afgiver Paralleler næsten til enhver politisk Begivenhed, der kan indtræffe, hvorfor ogsaa enhver saadan, der opvækker en mere end almindelig Opmærksomhed, ligesom uvilkaarlig minder om en eller anden af den romerske Historie.

Den Stiæbne, flere Rigers Hovedstæder i de senere Tider have haft — at indtages af Gien-
Univ. og Skole-Annaler 1808 2. B. P

der, endog de, som mindst syntes eller troedes at kunne være udsatte for nogen Fare, bragte Forf. adskillige Epocher af det gamle og nye Roms Historie i Erindring, og anledigede ham til, nærmere at eftertænke de vedvarende eller temporære Omstændigheder, formedelst hvilke disse Hovedstæders Sikkerhed til forskjellige Tider sattes i Fare. Blandt andre Epocher forekom ham Keiser Justinians Regierings Tid (Aar 527 : 565) mærkværdig, saavel formedelst en paafaldende Contrast mellem Rigets tilsyneladende og virkelige Magt, som formedelst de Ulykker og Farer, hvormed i dette Tidsrum næsten alle Provindser og selve Hovedstaden maatte kæmpe. Forf. troede derfor, at det, ogsaa med Hensyn til Tidsbegivenhederne, ei vilde være uinteressant, at kaste et Blik paa Forsvarsvæsenets Tilstand hos Romerne under denne Keisers Regiering, paa de mod Norden tilgrændsende Barbarer og Romerne's Stilling i Henseende til disse, samt i Forbindelse dermed at beskrive den Fare, i hvilken Hovedstaden Constantinopel blev sat ved Barbarernes Indfald 559.

S. 3 : 9 indeholder en kort Udsigt over de Barbarer, der fra den nordlige Side af Donauen havde, især fra Slutningen af det andet Aarhundrede, foruroliget de romerske Grændser og Provindser indtil Keiser Justinians Tid. En bestemt Forskiel gøres mellem Sarmatiske Nationer, hvor-

til hørte Dacer og Geter (der ei maae forblandes med Gothen) og de Gothiske Folk, hvilke boede østligere. Disſes Forhandlinger og Krige med Rømerne berøres, især fra den Tid af, da Hunnerne faldt ind i Europa, og et flygtigt Blik fastes paa de Begivenheder, som dette Indfald foranledigede, og de Følger, det havde for Rømerne. Angaaende Slægtskabet mellem de Danske Gothen og de Scandinaviske fremsættes nogle Bemærkninger til Sagkyndiges nærmere Overveielse og Undersøgelse.

S. 9 : 16 vides, hvilke barbariske Folk i Keiser Justinians Tid beboede Egnen nord for Donau. Forf. deler dem i to Hovedklasser: Slavoner og Ugrer, de første vestligere, de sidste østligere i Nærheden af det sorte og asovske Hav. Det bestemmes, hvilke slavoniske og hvilke ugriske Nationer Rømerne nærmest havde med at gjøre, nemlig af hine med Anterne, af disse med Cutrigurerne eller Bulgarene, hvilket Navn, stisnt mindre nøiagtigt, almindeligst bruges. I øvrigt viser Forf. med mærkelige Exempler, hvor ustadige Folkensavnene ere hos de byzantinske Skribenter, og hvor nødvendig den historiske og geographiske Critik er ved disſes Læsning.

Nu gaaer Forf. over til Forsvarsvæsenets Tilstand hos Rømerne, og viser først, S. 16, 19, hvad der i Almindelighed var foranstaltet til Grændsernes, Passernes og Stædernes Befæst-

ning. Grændserne vare en uafbrudt Riede af Casteller, alle Provindser vare opfyldte med disse, og Justinian alene deels opbygte deels forbedrede over 600, hvoriblandt over 80 langs med Donauen. Enhver Isthmus, f. E. den corinthiske, den thraciske, den tauriske (Crim), var spærret med Mure, og enhver lille Bye særskilt befæstet. Naar dertil lægges 132 Legioner, saa er det ved første Øjeblik ubegribeligt, at ikke desto mindre næsten hvert Aar flere Provindser oversvømmedes og ødelagdes af Barbarerne, som ofte streifede lige ind til Hovedstadens Porte. Men, bemærker Forf. "at forundre sig tilkommer den uvidende Mængde, der studser saasnart den ikke siebliffelig opdager Forbindelsen mellem Aarsag og Virkning eller støder paa noget Usædvanligt. De Fornuftigere vide, at det ikke er Lykken, som styrer Verden; at alle enkelte Tilfælde ere knyttede til almindelige physiske eller moralske Aarsager; at det er Beskaffenheden i det Hele, som medfører Phænomenerne i det Enkelte a). De søge derfor saa-

a) Dette Sted af Montesquieus Betragtninger over Aarsagerne til Romernes Storhed og Farsald har Forf. brugt som Motto til sin Afhandling. "Tous les accidens, siger den samme Montesquieu Ch. XVIII, sont soumis à ces causes, et si le hazard d'une bataille, c'est à dire, une cause particulière, a ruiné un état, il y avoit une cause gene-

danne Marsager og finde dem". Saaledes ophører ogsaa her al Marsag til Forundring, naar Sagen betragtes nærmere; thi, siger Fors., hvad Grund er der til Forundring, naar Marsag og Virkning findes at hænge, om ikke paa det skønneste saa dog paa det nøieste sammen? Dette beviser nu Fors. historisk ved

S. 19, 30 at fremstille et Billede af det romerske Militær, saaledes som det nu var blevet. Det var nemlig ei længere hine fiæffe Legioner, der havde seiret i tre Verdensdele, og lagt Jordfredsen under den capitolinske Jupiters Fødder. Det romerske Ravn, forhen nok til at indgyde Erbødighed og Frygt, havde tabt al sin Stræk, al sin Anseelse. Forgæves nævnedes Forsædres Daad af de vanslægtede Cohorter, der skælvede ved Barbarernes blotte Ravn, og i Farens Dieblif forlode de Medborgere, som de i Fredens Tid havde behandlet med Overmod; forgæves stode man paa Soldater, der lode haant om Subordination og Disciplin, og vare saa nedsiunkne i umandig Blødhed, at de endog fandt de Vaaben, hvormed de skulde bedække sig, alt for tunge, og hellere vilde stille sig blottede for Barbarernes Pile;

rale, qui faisoit, que cet état devoit perir par une seule bataille." Hvor megen Spaadom heri!

forgiæves satte man sit Haab til *Folket*, der, blot-
tet for og afsvant fra *Baaben*, paa det jammerligste
undertrykt, modløs og ved en ny indført Overtroe
stemt til en ærkesløs Forventning af Himlens Strafs-
fedomme og Verdens Ende, hellere vilde lide, hvad
det skulde være, end opføre sig mandigen; forgæ-
ves brystede de sig med *Romernavnet*, de *Græ-*
ker, hvis Feighed var en Spot, hvis *foldede Haand*
var bleven til Ordsprog blandt Barbarerne. Dette
var Følgen af den gode Disciplins Forsald, af den
ægte romerske *Uands Undergang*.

Hertil kom endeel skadelige *Forandringer*
og nye *Indretninger* i *Krigsvæsenet* selv.

De Legioner, der siden *Augusts Tid* havde væ-
ret stationerede paa *Grændserne*, vare nu for det
meeste fordeelte i *Provindserne*, og istedet for at
de før havde været 6000 Mand stærke hver, besto-
de nu kun af 1800 til 2000 Mand, hvoraf Følgen
blev, at de baade tabte Tilliden til sig selv, og,
hvert Dieblis slagne, den gamle Anseelse hos *Fien-*
derne. Det forøgede Antal af Legionerne (fra 25
til 132) smigrede mere Hoffets *Glimrelyst*, end
tilveiebragte en forholdsmæssig *Krigsmagt*. Det
var ogsaa en stor Feil, at man lod *Infanteriet*,
som havde udgiort de gamle *Romeres Hovedstyrke*,
forsalde; de feige *Soldater* kunde man neppe faae

i Marken uden til Hest. En høistulykkelig Tanke var den af Constantin indførte Forskiel mellem Huustropper (Palatiner) og Grændsetropper; af hvilke hine levede i Lediggang og Yppighed i Stæderne, og havde dog en høiere Rang og Gold; disse maatte bestandig taale alle Krigstienestens Møisommeligheder, og bleve dog ringere agtede og flattere lønnede; heraf hines Blødhed og Insolens, disses Misundelse og Misnøie, der ofte havde Indflydelse paa deres Iver og Troskab. En fordærvelig Misbrug var det fremdeles, at Forfremmelse i det Militære i Almindelighed mere beroede paa Bestikkelser og Hofgunst end paa Duelighed og Fortienester. Men af alle indførte nye Grundsætninger i Krigsvæsenet var ingen ulykseligere, end den, at tage Barbarer i Tjeneste, ja endog at indlemme dem i Legionerne, og at betro de øverste Comandoposter (ligesom de øverste Stats-Embeder) til saadanne Udlændinge, en Skik, hvorom den blotte Tanke vilde for de gamle Romere have været en oprørende Vederstyggelighed. Men saavidt havde deres Efterkommere nu bragt det, at, medens hine ved egen Tapperhed havde seiret overalt og beriget sig med fremmed Guld, maatte disse Banskægtede for eget Guld købe sig Forsvar hos alle de Barbarer, som dertil vilde lade sig leie. Ogsaa blev denne Tilflugt i sine Følger kun en Ulykke mere; Barbarerne aflærte Romerne

deres Krigskonst, der før holdtes som en Art af Hemmelighed, og bleve nu saa meget farligere Fiender; Romerne selv vænnede sig alt mere og mere til at stole paa fremmed Hielp; Feighed og Ligeegyldighed, Trang til andres Hielp, Vanskeligheden af at tilveiebringe Penge nok for at købe den, Barbarernes Insolents, Fordringer og Troløshed voxte i lige Grad. Hertil kom endnu den fordærvelige Indflydelse, dette Samkvem med Barbarerne og disses Overmagt fik paa at undertrykke sand Cultur og Humanitet, og istedet derfor at indføre en vis halvbarbarisk Naahed. Nemlig efterat man havde begyndt at beklæde alle høie Embeder med uncultiverede, uvidende, for al Aandsdannelse blottede Mennesker, saae man snart, at disse, ligesaa uskikkede som utilbøielige til at have med civile Anliggendes Bestyrelse at gøre, ikke blot betragtede og behandlede saadanne med Ringeagt og Ligeegyldighed, eene sysselsatte med Naaben og med sandkelige Nydelse, men ogsaa aabenbar foragtede og haanede alle de Videnskaber og Studier, ved hvilke Sielen forædles og dannes, og høiere Indsigt og Duelighed erhverves, hvoraf Følgen blev, at der nu opkom en hos de gamle Romere aldeles ubekendt Forskiel mellem tvende adskilte og hinanden saa godt som modsatte Klasser af Borgere, og den menneskelige Aands og Virksomheds Grændser ligesom indskrænkedes ved en med gien-

tidig Had og Foragt forbunden Uffondring mellem Talenter og Stænder a).

Uf alt dette uddrager Forf. som Resultat, at der efter saadanne Omstændigheder aldeles ikke er Grund til at forundre sig over, at det romerske Rige, uagtet de 132 Legioner, uagtet de evindelige Cordons og de utallige Fæstninger, uagtet den lange Liste paa Forbundne, dog aarlig, endog under den samme Justinian, der spillede Mester i Italien og Africa, oversvømmedes og ødelagdes af Barbarerne, ligesom hiin Freimgang i Italien og Africa alene maa tilskrives de talentfulde Anførere, Belisarius og Narses. De skrækkelige Følger af disse aarlige Indfald, især fra Theodosii Død af, fremstilles i Korthed S. 32 ff, for saaledes at bane Veien til en nærmere Beskrivelse af det Indfald, som skeete 559, hvorved Hovedstaden sattes i Skræk og Fare.

Førend Forf. begynder Fortællingen om dette Indfald selv og dermed forbundne Omstændigheder, har han fundet det passende, S. 35 + 39 at forudskikke nogle Oplysninger saavel om Constantinopels Beliggenhed, som om den Tilstand hvori Byens Forsvarsvæsen paa den Tid befandt sig. Disse indledes ved nogle almindelige Betragtninger, hvilke intet Udtog taale, om Vigtigheden af en Hovedstads Beliggenhed, samt om

a) Nærmere oplyst ved Noten ***) i Originalen p. 29.

Roms og Constantinopels Situation, der sammenlignes i politisk og militærisk Henseende. Forf. erklærer Rom for at være, ifølge sin Beliggenhed, aldeles uskikket til Middelpunct for en mægtig Stat, og formener, at det hverken nogensinde anden Gang vil blive det, heller ikke end een Gang skulde være blevet det, hvis ikke særdeles Omstændigheder havde, saa at sige, tvunget det til at faae en saa unaturlig Bestemmelse. Underledes dømmer Forfatteren om Constantinopel, og forsvarende Constantins Beslutning, at forflytte Rigets Sæde derhen, saavidt dette Skridt lededes ved politiske og militære Grunde.

Nu følger, S. 40:44, en omstændeligere Beskrivelse af Constantinopels Beliggenhed og samme's Fordele, med specielt Hensyn paa Justinians Tid; derefter, S. 44:47, nærmere Underretning om Byens daværende Befæstning. I begge Henseender var den vel forsvaret. Alligevel, for end ydermere at betrygge den mod enhver Fare, var den hele Egn vesten for Byen i en Afstand af omtrent 7 danske Mile indsluttet af den saa kaldte lange Muur, der med den nordlige Ende berørte det sorte Hav, med den sydlige det ægæiske. Om denne handler Forf. S. 47:49.

Efter disse forudskiftede topographiske Oplysninger gaaer Forf. over til selve Fortællingen om Hovedstadens Fare 559 i Keiser Justi-

nians 32te Regieringsaar. Først fastes S. 51.52 et nærmere Blik paa den elendige Forfatning, Riget dengang var i, formedelt Landeplager, Provindsernes Bdelæggelse, almindelig Forarmelse, Armeernes og Fæstningsværkernes flette Tilstand, Keiserens Alderdom, Uvirkksomhed og Bigotterie m. v. Dernæst S. 53. 55 beskrives Barbarernes Overfald og Fremrykken for Constantinopel og den Skræk, hvori denne Hovedstad kom. Denne forklares nærmere S. 56 f. ved en Characteristik af det Militær, som da var i Byen, og egentligen bestod i den Deel af Hæuestropperne, som udgjorde den keiserlige Garde, i Alt omtrent 3500 Mand. Ikke at gaae i Krig horte til dette Corpses Privilegier, og til de vacante Pladser aabnede allerede før Justinians Tid ikke mere bevist Tapperhed eller andre Fortienester, men alene Hofgunst og PengeUdgang. Den offentlige Mening var derfor stedse imod det, og den bestyrkedes ved den nu paafølgende Fare; thi det var neppe, man kunde faae nogle af dem til at besætte Vagterne ved Guldporten (der vendte mod Westen), og ved Figenmuren (i Forstaden).

I den almindelige Bestyrtelse, der foregik ved det Exempel paa Frygt, som gaves af de Store og af de Militære, henvendte Alles Bine sig paa den gamle Belisarius, der levede i Rolighed i Hovedstaden som Commander ved Garden. Han fik

nu Overcommandoen, og viste snart, i hvor høi Grad han fortiente denne Tillid. Om hans Virksomhed og Foranstaltninger, hans Beslutning at føre sine Tropper udenfor Byen og Bevæggrundene dertil, hans tagne Stilling, hans Tale til sine Tropper og videre Dispositioner, Barbarernes Angreb og deres Tilbagedrivelse m. v. fortælles nu S. 59, 66, og Afhandlingen slutter med Efterretning deels om Keiserens Misundelse og Utafnemmelighed mod Belisarius, deels om den liden Virksomhed, hvormed Seieren blev benyttet, og de ufordeelagtige Vilkaar, paa hvilke et Slags Fred blev sluttet med Barbarerne, hvilke man, som sædvanligt, frakøbte sig.

De Kilder, af hvilke Forfatteren har øst, ere især Procop (om hvilken S. 10) og Agathias, sammenlignede med Ammianus, Jornandes, Evagrius, Zosimus, Cedrenus og andre Byzantinere, samt Codex Theodosianus og Notit. dignitat. utriusque Imperii. Blandt Hielpemidler ere især brugte Gyllii, Ducanges, Desguignes, Stritters, Montesquieus, Robertsons, Gibbons og Schözers lærde Arbejder. De ældre og nyere Afhandlinger, Reisebeskrivelser ic., som desuden ere benyttede, findes paa vedkommende Steder anførte. Anmærkningerne deels indeholde adskillige Vink til videre Eftertanke, deels oplyse nærmere en og anden historisk, geographisk eller philologisk Gien-

stand, der staaer i Forbindelse med Materien, eller
 berigtige en og anden Bildfarelse, deels giøre op-
 mærksom paa saadanne Puncter, som fortiente
 nøiere at drøstes. Saaledes handler S. 21 f. om
 det græske og romerske Navns og Sprogs Forhold
 til hinanden i Justinians Tid, og siden hen S. 37-
 38 vides, hvilke bedrøvelige Følger Roms hyppige
 Beleiringer og Indtagelser i 5te og 6te Aarhun-
 drede havde for denne skianne Byes prægtige
 Konstminder. Det anmærkes, at dens største
 Ulykke var, at den var bleven gjort til en Gæst-
 ning, ihvorlidet den end formedelst sin Beliggen-
 hed, Omfang og Folkemængde dertil var stikket.
 S. 39 forsvarer Forf. den Mening, at Hovedsta-
 dens Forskyttelse fra Italien var en Idee, der alle-
 rede siden Augusts Tider af havde været i Bevæ-
 gelse. S. 47 vides historisk, paa hvilken Punct
 Undersøgelserne om den græske Jld for nærværende
 Tid staae, og de allernyeste Bidrag dertil nævnes.
 S. 41. 45. 47. tages Hensyn til nordiske Krøni-
 kers Efterretninger om Constantinopel. De Op-
 gaver, Forf. i Forbigaaende anbefaler til en nøiag-
 tigere Bearbejdelse, ere især følgende, hvilke her
 anføres for at kunne maaskee ogsaa tildrage sig Op-
 mærksomhed hos enkelte af disse Annalers Læsere,
 der føle Kald og Lyst og have Leilighed til at give
 sig af med historiske og lingvistiske Undersøgelser:

1. Hvilke Spor findes til Samkvem og Forbindelse deels mellem Skandinaverne og de Danske (Asgaardske) Gother før Hunnernes Indbrud, deels mellem hine og Hunnerne efter disses Ankomst til Egnene af Don og Dnepr? (S. 7)

2. Hvilke vare de Grunde, paa hvilke Hedningerne, f. E. Symmachus, troede at kunne beskyldte Christendommen for at være Aarsag i det romerske Riges Ulykker, og hvilke paa den anden Side de, hvormed de Christne, f. E. Drosius, Salvianus og Augustinus, søgte at giendrive disse Beskyldninger? og hvorvidt havde begge Parter Ret eller Uret? (S. 9)

3. Hvad Værd har Procop, critisk bedømt, i Almindelighed som Historieskriver? og hvorvidt er han troværdig eller ikke i de Bøger, i hvilke han modsiges sig selv? (S. 10)

4. Hvad Skade leed Rom, især i Henseende til dets herlige Kunstværker, under de gothiske Krige i det 5te og 6te Aarhundrede? (S. 38)

5. Hvorvidt findes der endnu i Steders Navne ved Don, Dnepr, det sorte Hav og Donauen Spor af de i disse Egne fordum boende Gother? (S. 7)

6. Hvilket var det romerske eller latinske Sprogs Skæbne som Hof-officielt og curial Sprog i Constantinopel efter Residentsens Forflyttelse derhen? hvilken Indflydelse fik dette Sprog ogsaa paa det græske (S. 21)?

7. Hvorvidt eksisterer der nogen sand Lighed mellem det ungarske og lappiske Sprog? og til hvilke historiske Resultater leder Spørgsmaalets Afgielse? (S. 15).

3. *Carmina Amicis.*

Under denne Titel har Hr. Etatsraad Frid. Gottl. Sporon samlet og samlede ladet trykke sine Tid efter anden ved Leilighed forfattede latinske Mindevers i Anledning af fortiente Videnskabsmænds Død. Det kan ikke andet end være mange af disse Annalers Læsere interessant her at gienfinde eller nu først at lære at kende nogle af disse, ved hvis Meddelelse Udg. tillige opfylder en af sine behageligste Pligter. Han vil hidsætte følgende tre.

I.

IN OBITUM SOBRINI SUI

FRIDERICI SNEDORF

Hist. Profes. in Universitate Hauniensi.

1792.

*

*

*

Occiduum Phaëtonta piæ luxere sorores,
Et misere raptum Davlia flevit Ithyn,
Dana Charis pullata tuum dolet usque parentem,
Cujus cecropio verba fluore madent.

Te quoque nunc moerent pietas, industria, musæ,
 Snedorfi! patriæ cura decusque tuæ.
 Anglia delicio viduasti livida matrem,
 Nati igitur cineres invidet illa tibi.
 Terra, viatorem excepit quæ dura caducum,
 Vix satis hæc lapsi molliter ossa foveat.

*

*

*

2.

IN OBITUM FRATRIS SUI

BENJ. GEORGII SPORON

Regi a Consiliis Conferentiar. & Regionis
 Coldingensis Præfecti.

1796.

*

*

*

Quo sit amore Deus, quo princeps, quove parentes,
 Quo conjux, proles quo sit habenda mode.
 Qui didicit, civi quid debeat, & quid amico,
 Sporonis mortem tristior accipiet.
 Non mea damna loquor; nasci tibi, Patria, multos
 Erepto similes, & superesse precor.

*

*

*

JACOBI EDVARDI COLBIÖRNSSEN

Regi a consiliis conferentiar. & in summo regnorum
tribunali Iustitiarum.

1802.

*

*

*

Elingvis stupet Edvardi nunc funere Pallas,

Verbaque non damnis invenit apta suis.

Iustitium moerens Danis Astræa minatur,

Ad tumulum lances depositura viri.

Clades nosce tuas, O Patria, non ita multos,

Erepti sedem qui tueantur, habes.

Publicus hic luctus. Vixdum redivivus ab orco

Qui potero tanti ferre doloris onus!

Quotquot erunt anni, quos vivere restat, amici

Non mihi jacturam sarciet ulla Dies.

*

*

*

VII. Blandede Efterretninger.

Den 17 Aug. udnævnte Consistorium Professor
P. E. Müller til at være Ephorus for Bal-
chendorfs Collegium i den fratrædende Biskop
Münters Sted.

Samme Dag udnævnte Consistorium Studio-
sus Carl Wilhelm Borch til at nyde en ledig-
værende Portion af det Wißingske Legat, og den
Universit. og Skole = Annaler. 1808. 2. B. D

7 Septbr. ligeledes Cand. Theol. Peter Rosenstand
Kall til en anden ledig Portion af samme Legat.

Den 17 Aug. udnævnte Consistorium Cand.
Jur. Bjarne Wigfus Thorarensen og Cand.
Theol. Søren Skjødte til Alumni paa Elersens
Collegium, samt Studiosus Frederich Tauber til
Alumnus paa Walchendorfs Collegium.

Ligeledes den 2 Novemb. Studiosi S. Blicher
og J. P. Groth til Alummer paa Walchendorfs
Collegium.

Da Universitetets anatomiske Theater ved
Bombardementet blev ødelagt a), er nu med Di-
rectionens Samtykke det chemiske Laboratorium ble-
vet indrettet til et Interimslocale for anatomiske
Forelæsninger.

Med Directionens Approbation er Fiskeriet
og Afgrøden af den saakaldte Langvaddams eller
Damhuusfæ, der tilhører Universitetet, og som
under 15 Setbr. 1788 blev paa 20 Aar bortfor-
pagtet til daværende Over-Brand- og Vand-Com-
mission mod 65 Rdlr. aarlig Afgift, igien over-
ladt til Vand-Commissionen paa 20 Aar, mod en
aarlig Afgift af 70 Rdlr.

Denne Søe har siden 1769 bestandig været
bortforpagtet til bemeldte Commission.

a) See disse Annal. 1807 2. B. C. 287.

Efter derom giorte Begieringer, er det hele Quantum Kobber a), som havde i Behold fra den afbrændte Fruekirke, blevet overladt deels til Commissionen angaaende Slotteris samt det nye Raad, og Domhuses Opførelse, deels til Finantscollegiet, saaledes, at den første overlades et Partie af 40 à 50 Skipp. til Slotstækningsarbeidet, og det sidste, hvad derefter maatte blive tilovers, begge mod en Betaling af 48 β pr. Pund.

For desto lettere og hastigere at forskaffe Lægerne i de danske Stater Kundskab om nye Opdagelser i Lægevidenskab, og for tillige at fremme gjensidig Meddelelse mellem Provindsial-Lægerne, have De Herrer Statsraad Guldbrand, Professor Viborg, Professor Herholdt, Stadsphysicus Doctor Scheel og Professor Skjelderup forenet sig til at udgive et periodisk Skrift, under Titel: Bibliothek for Læger. Det i denne Anledning af dem stiftede Selskab skal, for medelst den gavmilde Understøttelse, hvormed Directionen for det Classenske Fideicommis har lagt Grundvolden til samme, bære Navn af det Classenske Literaturselskab for Læger.

a) See disse Annal. 1803. 1ste B. S. 349.